

for
vietnam

PROGRAMHEFTE

Innhold

Jord og makt	side	4
FNL's politiske program	side	8
Handlingsprogram for PRR	side	26
Organisasjoner tilslutta FNL og PRR	side	33
Hendinger våren 1970	side	34
Erklæring fra den indo-kinesiske enhetsfronten	side	37
Politisk program for Solidaritets- komiteen for Vietnam	side	43

JORD OG MAKTT

JORDPROBLEMET

Sør-Vietnam er hovedsakelig et jordbruksland. Før krigen utgjorde 95 % av befolkningen mennesker som arbeidet med jorda. Den vietnamesiske revolusjon er derfor et spørsmål om frigjøring av en bondebefolkning som tidligere har vært leilendinger. I dag er det landsbygda som først og fremst er under kontroll av FNL og som utgjør de frigjorte områdene. Spørsmålet om fordelingen av jord blir viet stor oppmerksomhet, og FNL har satt i gang en rekke jordreformer.

En fransk journalist, Jacques Doyon («Les Vietcong», Paris 1968), skrev etter et besøk i de frigjorte områdene: »Vietnamkrigen er en bondekrig. På samme måte som lederne for FNL, tror en del amerikanske rådgivere at den parten vil vinne krigen som holder kontrollen over de 2400 kommuner som igjen inneholder 12 000 mindre landsbyer. Tolv millioner er bønder av en befolkning på femten millioner. Krigen kan ikke bli vunnet uten effektiv eller stilltiende støtte fra landsbybefolkningen . . . »

Hva er bondenes sterkeste lengsel, om ikke etter den jorda de dyrker?

Hva er det første de oppnår ved sin kamp? — Jord.

I løpet av motstandskrigen mot franskmennene ble nesten hele landsbygda frigjort. Store jordområder ble fordelt til bondene. (De store jordeierne som slutta seg til revolusjonen ga fra seg rismarkene.) Men under Diems regime fra slutten av 1954 begynte storkakser og statlige landsbyforvaltere å legge disse jordområdene under seg.

Etter dannelsen av FNL i 1960 ble det satt i verk en rekke tiltak for å beskytte bondenes interesser:

- Reduksjon av jordskatten. Status quo-garanti, dvs. at enhver bonde hadde rett til å dyrke det land han hadde fra det tidspunkt loven ble håndhevet. Garanti for eiendomsrett til den som krever udyrket land. Beskyttelse av de jord-eiendommene som blir tildelt bondene.

- Oppløsning av »jordlandsbyer» og »nybyggingsbyer» som ble påtvunget bondene av Diem-regimet. De som ble tvangsflyttet til slike, er frie til å vende tilbake til landsbyene de kom fra.

- Konfiskasjon av imperialistenes og deres agents eiendommer, disse skal fordeles til jordløse og fattige bønder. Statlig og kommunal jord skal fordeles rettferdig og rasjonelt.

– Ved forhandlinger og en rettfærdig og rasjonell politikk innløser FNL jord til de eiere som har jordeiendommer som i flateinnhold overstiger en bestemt grense. Grensen blir bestemt særskilt for hver enkelt region. Denne jorda skal uten forpliktelser deles gratis til fattige bønder.

Ved slutten av 1962 hadde de vietnamesiske bøndene klart å gjenerobre 650 000 mål jord som var fratatt dem i perioden fra 1954 til 1959.

I 1964 hadde bøndene i de frigjorte områder kontrollen over 1,3 mill. mål. Dertil dyrket de opp tusener av mål villmark pr. år.

I 1965 utgjorde flateinnholdet av den fordelte jorda ca. 1,6 mill. mål og den nydyrka ca. 300 000 mål. Det vil si at ca. 1,9 mill. mål av det totale areal med dyrka mark på 3,2 mill. mål i Sør-Vietnam var frigjort.

I 1960–63 ble jordskatten senket med fra 40 til 80 % i forhold til det den var i 1958–59. Også i områder fri for fiendtlige styrker, men ikke totalt frigjort, betalte bøndene bare fra 8 til 20 % av en avling (dette gjaldt og for dyrka jord som ga to avlinger i året.)

FNL opphevet all gjeld som bøndene hadde til fiendens »Lånedepartement for jordbruket». Fra 1966 og framover har fordelingen av jord, reduksjon av jordskatten og oppheving av gjeld foregått i alle nye frigjorte områder.

FOLKETS MAKTT

I de frigjorte områdene blir det fra første stund opprettet FNL-komiteer og komiteer for selvstyre. Disse siste er provisoriske administrative organ for offentlige saker og for forsvarsarbeid. De tar seg av ro og orden, selvforsvar, økonomi og finanser, utdannelse og propaganda, helse og sosialvesen. De viktigste spørsmål er fordeling av jord, bilegging av konflikter, organisering og mobilisering av folk, materiell og penger til forsvaret.

I det sentrale høyland som er bebodd av nasjonale minoriteter, blir det dannet nasjonale uavhengige komiteer med de samme funksjoner som de lokale komiteer for selvstyre. På denne måten har folkets makt blitt opprettet i store områder med egne væpnede styrker, politiske og administrative organ.

I 1968 da FNL og revolusjonen definitivt kom på offensiven, sendte sentralkomiteen i FNL ut parolen: *»Avskaff fiendens administrasjon og vinn makta for folket.»* Etter de store offensivene og de samordnede oppstandene over hele landet, ble det skapt en ny administrasjon og med begeistring ble det valgt revolusjonære folkeråd på de forskjellige nivå; i landsbyene, i provinsene og i sonene. Det ble også holdt valg i noen regioner, til tross for fiendtlig aktivitet. I hjertet av Saigon-Gia Dinh reiste folket seg, kastet av seg åket og skapte en revolusjonær form for makt som ledet massene i deres kamp for å forsvare deres liv og verdier. Den 30. januar 1969 ble Saigon-Cholons revolusjonære folkeråd offisielt dannet med professor Nguyen Van Chi som leder.

For innbyggerne i de frigjorte områdene er valgdagene en stor fest. De mørke år under terroren fra marionette-regimet huskes tydelig. I mange kommuner

roper valgmennene ut sin informasjon og sine direktiver under trommespill, sang og dans. Innbyggerne kler seg i sin fineste stas for å gå til valgurnene. Og valgurner bæres til sengeliggende, svangre kvinner og geriljasoldater i tjeneste for at alle skal få stemme. For at valgene skal foregå i full sikkerhet må geriljaen i enkelte kommuner feie bort fiendestyrker før valgene kan holdes. Så fort som valgene blir offentlig kjent, tar de revolusjonære folkerådene opp sine plikter.

I kommunen Ti Ben Tre ble det på valgdagen avgitt 80 000 stemmer for FNL. 29 unge mennesker meldte seg til landsbygerilja-enheten, 8 til folkehæren og nesten 300 slutta seg til hjemmevernsmilitsen.

Opprettelsen av revolusjonær makt har skapt mange kommentarer utenlands. »The Daily Telegraph» skrev den 16. november 1968 ifølge informasjoner de hadde fått fra US kommandanten i Saigon: »Frigjøringskomiteer blir oppnevnt eller valgt i alle områder som er kontrollert av Vietcong eller hvor det foregår krigshandlinger. De sterkeste basene er i Mekong-deltaet, det eldste Vietcong-området, og i de fleste høylandsområdene.»

Den 19. desember skrev den franske avisa »Le Monde»: »Alle snakker om revolusjonære komiteer, allianse, front og valg; i landsbyene, i distriktene, i regionene og i små og store byer. Overslagene varierer, men styrken og viktigheten av bevegelsen er ubestridelig. Det er ikke spørsmål verken om en tidevannsbølge eller dønning fra en dampbåt. Den herskende oppfatning er at Vietcong som Mekong-floden vokser, at dens forgreninger mangedobler seg. Fra å være en organisasjon på noen hundre, har Vietcong vokst til å ha tusener av kjempende. Og elvene gjør det samme, både på høylandet og de små slettene i nord. I løpet av noen få måneder har landet blitt feid over på kryss og tvers. Bevegelsen er i utvikling overalt så sterkt at en kan lese forvirringen i ansiktet på dem som skulle ha til oppgave å demme opp for den.»

I begynnelsen av desember 1968 ble et utvidet presidium holdt i FNL under ledelse av sakfører Nguyen Huu Tho. Møtet understreket betydningen av stadig å utvikle den rolle folkets revolusjonære makt skal spille på alle plan i de frigjorte områdene, og dessuten nødvendigheten av å etablere administrativ makt i nye frigjorte områder. Møtet satte som hovedoppgave å styrke og utvide den nasjonale enheten for å frigjøre hele landet. Med dette for øye ble viktigheten av samarbeid på alle nivå undertreket. En må strebe etter forening med »Alliansen for Nasjonale, Demokratiske og Fredselskende Krefter» og andre patriotiske organisasjoner og enkeltpersoner. Dette uten hensyn til tidligere stridigheter, nasjonalitet eller religion, men med det felles mål å gjøre slutt på krigen, kreve tilbaketrekning av USA's tropper og påtvungne innflytelse, og å sette opp en administrasjon av en bred nasjonal og demokratisk allianse. Bygge et uavhengig, demokratisk, fredelig og nøytralt Sør-Vietnam, og fortsette arbeidet mot en varig fred og nasjonal gjenforening.

I 1969 vokste den militære, politiske og diplomatiske situasjon enda mer i folkets favør. FNL og Vietnams »Allianse av Nasjonale, Demokratiske og Fredselskende Krefter» avholdt fra 6. til 8. juni en kongress med representanter fra de revolusjonære folkerådene. Kongressen dannet og valgte Sør-Vietnams Provisoriske Revolusjonære Regjering. Formann i Ministerrådet ble arkitekt

Huynh Tan Phat som er generalsekretær i det Demokratiske Partiet og visepresident i FNL's presidium. Leder for den Rådgivende Komite ble formann i FNL, Nguyen Huu Tho, med Trinh Dinh Thao, lederen for Alliansen, som nestformann. De andre medlemmene av rådet og komiteen ble valgt blant de forskjellige politiske og religiøse gruppene og fra de etniske minoritetene i landet. PRR hadde sin første kongress den 10. juni der de diskuterte tiltak for å sette ut i livet vedtakene fra kongressen og for å utarbeide et handlingsprogram i 12 punkter.

Dannelsen av PRR er klimaks i en prosess for å skape revolusjonær makt. Den begynte i 1960 med opprettelsen av folkets komiteer for selvstyre, så fulgte de revolusjonære folkerådene på alle nivå. En nasjonal og folkelig basis ble skapt i store deler av landet. Denne ble konsolidert og satt på mange styrkeprøver før regjeringen ble dannet. PRR er en regjering med dype røtter i massene og med et solid fundament bygd på politisk, administrativ og militær erfaring. Den er ingen »hjemmefront», men en folkets stat, en de facto regjering som er anerkjent av 24 stater og som er medlem av diverse internasjonale organisasjoner. Satt opp mot Saigon-administrasjonen som lyder de minste vink fra Washington og som får sin finansiering og støtte derfra og som er gjennområtten av korrupsjon, er PRR en ekte og lovlig regjering av folket.

(Oversatt og forkorta fra Vietnamese Studies
nr. 23, »From NFL to PRG«)

Litteratur på engelsk til videre lesning:

Vietnamese Studies nr. 23, From NFL to PRG

Vietnamese Studies nr. 23, A Century of National Struggles.

An outline History of the Vietnam Workers' Party.

The Indochinese Peoples will win. (Alle utgitt i Hanoi 1970)

Signal Victory of the militant Unity of the three Indo-Chinese Peoples. (Peking 1970)

Alle bøkene kan skaffes gjennom Solkom., Box 558, Oslo Sentrum.

POLITISK PROGRAM FOR FNL

Innledning

I 1960 ble den Nasjonale Frigjøringsfronten danna og satte da opp et program på 10 punkter som tok sikte på å forene hele folket mot USA-imperialistene og deres håndtlangere.

Siden da har fronten fått bred oppslutning fra ulike lag av befolkningen, de politiske partier, organisasjoner, nasjonale grupper, religiøse samfunn og andre patrioter med det felles mål å frigjøre fedrelandet fra de amerikanske angriperne. Fronten har med hell befestet sin posisjon i de brede lag av folket. Samtidig har den oppnådd aksjonsenhet med mange politiske og religiøse krefter, og vunnet for seg såvel tallrike forretningsfolk og kjøpmenn, som embetsmenn og funksjonærer innen marionett-forvaltningen og mange offiserer og soldater innen marionett-armeen.

Fronten har hele tiden blitt støttet helhjertet av våre landsmenn i nord og nyter godt av deres hjelp. Ut over det vinner den stadig mer anerkjennelse og støtte av folket i nabolanda Kambodsja og Laos, av folket i de sosialistiske land og også i de unge nasjonalstater og andre land i verden, også av progressive i USA. Anført av Den Nasjonale Frigjøringsfronten i Sør-Vietnam går vårt folk i sør fra seier til seier. Anerkjennelsen av fronten vokser stadig, såvel i hjemlandet som i utlandet. Den Nasjonale Frigjøringsfronten i Sør-Vietnam er i dag den eneste virkelige representant for det heltmodige sørvietnamesiske folk.

Disse store framganger viser at den politiske linja som Fronten følger er en korrekt linje og at et samlet folk aldri lar seg beseire.

I dag er USA-imperialistene, trass i sine store nederlag, fortsatt ikke villige til å oppgi sine aggressive planer mot Vietnam. De utvider krigen i vårt land, volder stadig større ødeleggelser i sør og intensiverer bombingene i nord. Disse uhyggelige forbrytelser av USA-imperialistene har fordypet folkets hat og styrket deres kampvilje. Uansett den enkeltes klasse eller sosiale stilling har Sør-Vietnams folk, også innen marionett-forvaltningen og marionett-armeen, gjennomskuet de amerikanske imperialistene og deres lakeier, hater dem og tar del i den nasjonale frigjøringskampen mot angriperen USA.

Aldri tidligere i vårt lands historie har viljen i vårt folk, som står samlet i kampen for å tilintetgjøre fienden, vært så urokkelig som nå. Vårt folk har initiativet i kampen og har

oppnådd en seierrik og offensiv posisjon. De amerikanske imperialistene og deres lakeier er på forhånd dømt til stadig mer passivitet og vanmakt, de er inne i ei blindgate og lider det ene nederlag etter det andre.

Ved dette vendepunkt har Sør-Vietnams Nasjonale Frigjøringsfront utdypet sitt tidligere program. Dette politiske program er utarbeidet for å utvide den nasjonale enheten ytterligere, for å oppmuntre og anspore hele folket i dets beslutsomme kamp mot de amerikanske angriperne og for å bygge opp et uavhengig, demokratisk, fredelig, nøytralt og blomstrende Sør-Vietnam.

Forene hele folket

I løpet av sin fire tusen år lange historie har det vietnamesiske folk gjentatte ganger forent seg og kjempet mot fremmede erobrere for å hevde sin uavhengighet og frihet.

Etter at landet ble erobret av de franske kolonialistene har folket vårt uavbrutt kjempet for å frigjøre seg. I 1945 reiste folket seg i hele landet fra nord til sør, gjennomførte seierrikt Augustrevolusjonen, erobret makten fra de japanske militaristene og deres lakeier og grunnla den Demokratiske Republikken Vietnam.

Da de franske kolonialistene kom tilbake for på ny å besette landet vårt, kjempet hele folket i nesten ni år en heltemodig kamp som ble kronet med den store seieren ved Dien Bien Phu. De aggressive kolonialistiske troppene ble slått og de amerikanske imperialistenes intervensjonspolitikkk avslørt.

Vietnams uavhengighet, suverenitet, enhet og territoriale integritet ble offisielt anerkjent ved Geneve-konferansen i 1954. Siden da skulle det sør-vietnamesiske folket sammen med sine brødre i hele landet ha levet i fred og frihet. Men de amerikanske imperialistene saboterte Geneve-avtalen. De fortrenget de franske kolonialistene, opprettet et uhørt

usomt marionett-regime i Sør-Vietnam og forsøkte å omgjøre den sørlige delen av Vietnam til en neo-koloni og til et militært støttepunkt. Dette gjorde de for å forlenge delinga av landet vårt, besette hele Vietnam og beherske Indo-Kina og hele Sørøst-Asia.

De amerikanske imperialistene vek ikke tilbake for å bruke selv de grusomste midler for å gjennomføre sine skitne planer. Etter å ha lidd nederlag i sin »spesialkrig» har de nå begynt med sin »lokal-krig»strategi. De setter i sin aggresjon mot Sør-Vietnam inn over en halv million amerikanske og allierte soldater og over en halv million marionett-soldater. Samtidig fører de en utslettelseskrig mot den nordlige delen av landet vårt. Dessuten har de intensivert sin »spesialkrig» i Laos og setter stadig i gang provokasjoner for å rikke ved Kambodsjas uavhengighet og nøytralitet.

USA-imperialistene tilføyer daglig våre landsmenn i hele landet ubeskrivelige lidelser og dyp sorg. De benytter seg av de forskjellige moderne midler for krigføring, innbefattet strategisk bombing, napalmbomber, kjemikalier og giftgasser, og utrydder våre landsmenn skånselløst. De setter stadig i verk nye operasjoner, finkjemmer områder gang på gang og gjennomfører politikken: »Drep alle, brenn alt, ødelegg alt! ». Hele landsbyer jevner de med jorda. De driver befolkningen fra gård og grunn, tar deres land, staker ut »ingenmanns land» og oppretter konsentrasjonsleire etter fascistisk mønster, som de kaller »strategiske landsbyer», framskrittssoner og nybyggerområder. I nord bombarderer de og beskyter hensynsløst veier, landsbyer, industribyer og tettbebygde områder. De retter til og med sine

angrep mot demninger og diker, skoler og sykehus, kirker og pagoder.

Det er helt klart at de amerikanske imperialistene er de mest skruppelløse aggressorer historien kjenner, at de trækker Geneve-avtalen under støvelen, setter freden og sikkerheten i fare for Indo-Kina, Sørøst-Asia og hele verdens folk og er vårt folks og hele menneskehetens erkefiende.

I de siste åra har de amerikanske imperialistene uavbrutt trappet opp krigen, og samtidig har de hele tiden snakket om fredsforhandlinger for å bedra det amerikanske folk og hele verdens folk.

Marionett-regjeringa i Saigon har solgt Sør-Vietnam til de amerikanske imperialistene. Med uhørt grusomhet undertrykker og utbytter den våre landsmenn i sør. Den presser de unge sørvietnamesere til å gå inn i hæren og myrde sine landsmenn. Med en utrolig demagogi har den også satt i scene komedien med å «utarbeide en forfatning» og å gjennomføre «allmenne valg». Men i virkeligheten er den en klikk forrædere, et redskap USA-imperialistene bruker for å slavebinde det sørvietnamesiske folk, for å forlenge delinga av landet vårt og for å fremme USA's aggresjonskrig.

Bekjempe de amerikanske angriperne

De amerikanske angriperne og deres lakeier tror at de med vold kan skremme vårt folk, at de kan bedra det med alle slags knep. Men de tar storlig feil. Vårt folk vil aldri bøye seg for vold og aldri la seg bedra.

Tro mot vårt lands heltmodige tradisjoner, har 31 millioner av våre landsmenn besluttet som en mann å ta kampen opp mot de amerikanske aggressorene for å frigjøre landet.

I kampen for fedrelandet har våre landsmenn i sør i 13 år på alle fronter lagt et mønsterverdig heltemot for dagen. Uavhengig av alder, kjønn, politisk oppfatning og religiøs tro, uansett om de bor på slettene eller i fjellområdene, har vårt folk fra alle forskjellige sosiale lag og nasjonaliteter kjempet skulder ved skulder, fast besluttet på å frigjøre den sørlige delen, forsvare den nordlige delen og gjenforene fedrelandet.

Så tidlig som 1959-60 gjennomførte våre kamerater på den sørvietnamesiske landsbygden mange samtidige oppstander og ødela en mengde kondentrasjonsleire og «framskrittssoner» som USA-imperialistene og marionett-regjeringa opprettet. Store jordområder ble også befridd.

Deretter har våre stridskrefter og vårt folk rykket fram, tilintetgjort tusener av «strategiske landsbyer» befridd millioner og vunnet over den amerikanske «spesialkrigen».

Trass i at de amerikanske angriperne siden 1965 har sendt troppestyrker på hundre tusener av menn til direkte aggresjon mot Sør-Vietnam har våre væpnede styrker og vårt folk gang på gang vunnet store seirer. I tørketida har vi to ganger etter hverandre forhindret en strategisk motoffensiv fra de amerikanske tropper, og vi tilføyer stadig de mer enn en million sterke fiendtlige tropper (amerikanske soldater, marionett-soldater og USA-allierte soldater) nederlag. De befriddene områdene vokser stadig: i dag strekker de seg over fire femtedeler av Sør-Vietnam, hvor to tredjedeler av Sør-Vietnams befolkning bor. I disse befriddene områder begynner et nasjonalt og demokratisk styresett å ta form, og det nye livet slår ut i full blomst. Foruten de store militære seirene har vi vunnet viktige framganger på det politiske, økonomiske, kulturelle og diplomatiske området.

I den nordlige del av landet, som vi elsker av hele vårt hjerte, tilføyer 17 millioner av våre landsmenn med heltemodige anstrengelser de amerikanske imperialistene nederlag i deres ødeleggelseskrig. Samtidig opprettholder de produksjonen, ja, høyner den til og med, og bidrar med begeistring til frigjøring av den sørlige delen, i det de oppfyller sin plikt som støtte for den store fronten.

Folk i de sosialistiske land, i de unge nasjonalstater og i andre land verden over, også de progressive krefter i USA, fordømmer på det innstendigste de amerikanske imperialistenes aggresjonskrig, og anerkjenner og understøtter den frigjøringskamp vårt folk fører mot USA-imperialistene, og de hjelper oss i denne kampen. Kjensgjerningene viser at dess mer de amerikanske imperialistene intensiverer og utvider sin aggresjonskrig mot vårt land, jo mer tilintetgjørende nederlag lider de og jo mer isolert står de, mens vårt folk vinner store seirer og nye venner.

Vårt folks farligste fiende er i dag de amerikanske imperialistene og deres lakeier, den forræderske marionett-regjeringa.

De nåværende oppgavene og mål for det sørvietnamesiske folk i dets kamp for nasjonal frigjøring er: å forene hele folket, å tilføye de amerikanske imperialistene det avgjørende nederlag i deres aggresjonskrig, å styrte deres lakeier, marionett-regjeringa, å skape et demokratisk, fredelig, nøytralt og blomstrende Sør-Vietnam på bred basis, og å virke mot en fredelig gjenforening av fedrelandet.

Takket være vår store nasjonale enhet kan vi løse disse oppgaver i kampen mot den amerikanske aggresjon for å frigjøre landet. Den Nasjonale Frigjøringsfront i Sør-Vietnam arbeider målbevisst for å forene alle samfunnslag og klasser, alle nasjonaliteter, alle partier, alle trossamfunn og alle patriotiske og progressive mennesker og krefter, uansett politisk oppfatning, til felles kamp mot de amerikanske imperialister og deres lakeier, for å vinne tilbake våre hellige nasjonale rettigheter og for å bygge opp landet.

Den Nasjonale Frigjøringsfront i Sør-Vietnam innbyr og hilser velkommen til sine rekker alle patriotiske krefter og alle som er mot de amerikanske aggressorer, slik at vi sammen kan

oppfylle vår felles plikt. Den oppfordrer alle som av en eller annen grunn ikke har sluttet seg til frigjøringsfronten om å gå sammen med den mot den felles fiende, de amerikanske aggressorer og deres lakeier.

Frigjøringsfronten forplikter seg til å kjempe skulder ved skulder med Nord-Vietnams Fedrelandske Front for å oppfylle den felles oppgave: å bekjempe USA-imperialistene, å forsvare Nord-Vietnam, å frigjøre Sør-Vietnam og å gå videre mot en fredelig gjenforening av landet.

I kampen for sine hellige nasjonale rettigheter oppfyller det sør-vietnamesiske folk sin internasjonale plikt. Deres motstandskrig mot USA-aggresjonen er del av den revolusjonære kamp som føres av alle verdens folk.

Den Nasjonale Frigjøringsfront i Sør-Vietnam forplikter seg til i fellesskap med Indo-Kinas folk å bekjempe de amerikanske imperialistene og deres lakeier og å forsvare uavhengighet, suverenitet, enhet og den territoriale integritet for Vietnam, Kambodsja og Laos.

Den Nasjonale Frigjøringsfront i Sør-Vietnam forplikter seg til handlekraftig å ta del i den felles kamp verdens folk fører for fred, nasjonal uavhengighet, demokrati og sosiale framskritt, mot den krigerske og aggressive militarisme de amerikanske imperialister står i spissen for.

Redde landet

De grusomme amerikanske angriperne trækker ned vårt land Vi, Sør-Vietnams folk, må reise oss til revolusjon og føre en folkekrig for å drive dem ut av landet vårt og gjenvinne vår nasjonale uavhengighet og suverenitet.

Etter mer enn 20 års krig lengter vårt folk i sør inderlig etter fred og gjenreisning av vårt krigsherjede land.

Men de amerikanske imperialister har hindret disse berettigede håp i å bli oppfylt. Derfor må vårt folk kjempe mot dem, for å finne freden i uavhengighet. Ikke noe er mer dyrebart enn fred og frihet. Først når vi er sikret sann uavhengighet, vil vi få sann fred!

Vårt folks fiende er skansellos og stivnakket. Men hele folket er fast besluttet på å bekjempe og beseire de amerikanske angriperne og deres lakeier. Så lenge de amerikanske imperialistene ikke innstiller sin aggresjonskrig, så lenge de ikke trekker sine tropper ut av landet og overlater det til det sørvietnamesiske folk selv, uten å blande seg inn i Sør-Vietnams indre anliggender, så lenge vil vårt folk kjempe utrettelig, inntil vi har vunnet den endelige seier. Det sørvietnamesiske folks frihetskamp er lang og hard, men den vil med visshet krones i seier.

Vårt folk stoler i hovedsak på egne krefter. Og samtidig søker vi sympati, støtte og hjelp fra hele verdens folk.

Vårt folk skyr ingen offer for å slå de amerikanske aggressorer og deres håndtlangere. Begeistret tar det del i den nasjonale frihetskampen og setter alle sine menneskelige og materielle ressurser og alle sine evner inn i kampen under mottoet: »Alt for fronten, alt for seieren! »

Den Nasjonale Frigjøringsfronten i Sør-Vietnam forplikter seg til å forsterke de væpnede frigjøringsstyrkene – som består av regulære enheter, regionale tropper samt folkemilits og

geriljastyrker – for å gjøre folkekrigen enda mer slagkraftig, samordne geriljaaksjoner med de regulære troppers operasjoner; sette flest mulig av motstanderens soldater ut av spill og bryte ned fiendens aggresjonslyst, for å vinne den endelige seier.

Fronten forplikter seg til å bygge opp og utvikle massenes politiske bevissthet, føre en politisk kamp, og å kombinere den væpnede kampen med politisk kamp og agitasjon blant fiendens soldater og slik rykke fram i tre retninger mot det felles målet: å beseire fienden.

Den Nasjonale Frigjøringsfront i Sør-Vietnam forplikter seg til å anspore og oppmuntre alle befolkningslag i de landsbyer og landsområder som fremdeles kontrolleres av fienden til å forene seg og føre kampen i alle tenkelige former for å løse de amerikanske agressorers og deres lakeiers kvelertak. Vi oppfordrer dem til å tilintetgjøre »phuong» (kommunale administrasjonsorganer) og de »strategiske landsbyene», å forlange demokratiske rettigheter, nasjonal suverenitet og bedre leveforhold, å motsette seg tvangsrekruttering av tropper og arbeidskraft. Vi oppfordrer dem til å kjempe mot en slavebindende og dekadent kultur og å rykke framover sammen med hele folket for å bekjempe herredømmet.

Samtidig forplikter Fronten seg til å oppmuntre til en fastere sammenslutning av alle befolkningslag i de befrie områder for å utvikle folkets sjølstyre, skritt for skritt å bygge opp en nasjonal, demokratisk lokalforvaltning, gjøre disse områder til støttepunkter, intensivere produksjonen og frigjøringskampen mot USA-imperialistene, fortsette arbeidet for en riktig løsning av jordbruksspørsmålet, bygge opp en ny økonomi og kultur i de frigjorte områdene og aktivisere folkets krefter for å sikre forsyningene til fronten og føre motstandskrigen fram til den endelige seier.

Bygge opp et uavhengig, demokratisk, fredelig og blomstrende Sør-Vietnam

Det sør-vietnamesiske folk er fast besluttet på å bekjempe de amerikanske agressorer og deres lakeier, på å sette alle sine krefter inn for å skape et politisk system som garanterer landet uavhengighet og suverenitet og folket frihet og lykke, på å utbedre krigsskadene, på å oppheve de sosiale misforhold som de amerikanske marionetter har påført oss, på å gjenopprette det normale liv og på å bygge opp et uavhengig, demokratisk, fredelig, nøytralt og blomstrende Sør-Vietnam. For å oppnå disse mål har Den Nasjonale Frigjøringsfront i Sør-Vietnam fastsatt en politikk med følgende konkrete tiltak:

1. BYGGE OPP EN BRED OG FRAMSKRITTSVENNLIG DEMOKRATISK LEDELSE FOR LANDET.

— å oppheve det fordekke koloniregimet som USA-imperialistene har opprettet i Sør-Vietnam, å styrte marionett-regjeringen som bare er USA-imperialistenes håndlangere, å ikke anerkjenne «nasjonalforsamlinga» som består av marionetter innsatt av de amerikanske imperialister, å annullere «forfatningen» og alle anti-nasjonale og anti-demokratiske lover som er blitt innført av de amerikanske imperialister og deres marionett-regjering.

— å avholde frie almenne valg, å velge Nasjonalforsamling på en virkelig demokratisk måte etter prinsippet om almenne, like, direkte og hemmelige valg. Denne Nasjonalforsamling skal være Sør-Vietnams høyeste statsorgan. Den vil utarbeide en forfatning som fullt ut svarer til selv de høyeste krav og behov hos alle lag av folket i Sør-Vietnam og som garanterer opprettelsen av en framskrittssvennlig, demokratisk og bred statsordning. Medlemmer av Nasjonalforsamlinga skal garanteres immunitet.

— å danne en demokratisk, nasjonal enhetsregjering som skal omfatte de fremste representanter for de forskjellige befolkningslag, nasjonaliteter, trossamfunn, patriotiske og demokratiske partier og krefter som har bidratt til nasjonal frigjøring.

— å innføre og garantere de demokratiske rettighetene: ytringsfrihet, trykkefrihet, forsamlingsfrihet, organisasjonsfrihet, frihet til å danne fagforeninger og politiske partier, trosfrihet og demonstrasjonsfrihet.

— å garantere alle statsborgeres personlige ukrenkelighet, deres rett til fritt å velge oppholdssted, rett til fri brevveksling, rett til arbeid og ferier og rett til utdanning.

— å gjennomføre likestilling mellom menn og kvinner og mellom de forskjellige nasjonaliteter i landet.

— å sette fri alle som på grunn av patriotisk virksomhet er blitt fengslet av de amerikanske imperialister og marionett-regjeringa.

— å oppløse alle de forskjellige former for konsentrasjonsleire som de amerikanske imperialistene og deres håndlangere har opprettet.

— å innrømme alle de som på grunn av de amerikanske marionettene har måttet søke asyl i utlandet, retten til å vende hjem og til å tjene landet.

— å straffe strengt USA-imperialistenes grusomme agenter.

2. BYGGE OPP EN UAVHENGIG, SELVBÆRENDE ØKONOMI OG FORBEDRE FOLKETS LEVEFORHOLD.

— å avskaffe de amerikanske imperialistenes slavebindende økonomiske monopoler.

— å beslaglegge USA-imperialistenes og deres agenter eiendom og legge den under staten.

- å bygge opp en uavhengig og selvstendig økonomi for raskt å utbedre skadene etter krigen, å gjenreise og utvikle økonomien slik at folket blir rikt og landet blomstrende og mektig.
- å beskytte folkets rett til å eie produksjonsmidlene og annen eiendom i henhold til statens lover.
- å gjenreise og utvikle jordbruksproduksjonen, forbedre dyrkingsmetodene, fedyravlenn, fisket og skogbruket. Staten vil oppmuntre bøndene til å forene seg og hjelpe hverandre for å øke produksjonen, tilby dem lån med lav rente til innkjøp av bøflet, okser, redskaper og jordbruksmaskiner, såkorn, gjødsel osv. og hjelpe dem med å bygge ut vanningsanlegg og tillempe forskjellige metoder for avansert avlingsteknikk.
- å garantere avsetning for jordbruksproduktene.
- å bygge opp og utvikle industrien, småindustri og håndverk.
- å garantere arbeidernes og de øvrige arbeidstakernes rett til å delta i bedriftsledelsen. Staten vil oppmuntre industrifolk og kjøpmenn til å ta del i oppbygginga av industri og håndverk.
- å garantere næringsfrihet for de bedrifter som er til nytte for den nasjonale gjenreisninga og folkets velstand, å føre en tollpolitikk som oppmuntrer og beskytter den innenlandske produksjonen.
- å gjenreise og utvikle kommunikasjonene og transportnettet.
- å oppmuntre og intensivere handelen mellom byene og landsbygda og mellom slettelandet og fjellområdene.
- å ta tilbørlig hensyn til småhandlernes og småkjøpmennenes interesser.
- å opprette en statsbank og innføre et uavhengig pengevesen.
- å tillempe en rettferdig og fornuftig skattepolitikk. Staten vil garantere lån med lave renter for å oppmuntre produksjonen og forby æggerenter.
- å utvikle de økonomiske forbindelser med Nord-Vietnam. De to sonene vil hjelpe hverandre slik at hele landets økonomi får en rask oppblomstring.
- å i samsvar med Frigjøringsfrontens nøytralitetspolitikk og i henhold til prinsippet om likestilling, gjensidig nytte og respekt for den vietnamesiske nasjonens uavhengighet og selvstendighet, vil utenrikshandelen bli utvidet. Økonomisk og teknisk hjelp fra fremmede land vil bli akseptert uavhengig av disse lands politiske og sosiale system.

3. SETTE I VERK EN JORDBRUKSPOLITIKK, BASERT PÅ PRINSIPPET »JORD TIL DEN SOM DYRKER DEN».

- å beslaglegge den jord som nå tilhører USA-imperialistene og deres håndtlangere, storgodseierne, og fordele denne jorda til de bøndene som har liten eller ingen jord.

– å stadfeste og beskytte eiendomsretten til den jorda som ble fordelt til bondene under revolusjonen.

– staten vil forhandle om oppkjøp av land med grunneiere som besitter eiendom over en viss størrelse, avhengig av de lokale forholdene. Senere vil denne jorda bli fordelt, gratis og uten vilkår til de jordfattige bondene. Jordrenten vil bli nedsatt i de områder hvor forutsetningene for jordreform ennå ikke foreligger.

– den jorda som godseierne har flyttet fra, skal foreløpig overføres til bondene. Det vil seinere bli besluttet hvordan eiendomsforholdet skal ordnes i hvert enkelt tilfelle, avhengig av godseiernes politiske holdning.

– å gi godseierne mulighet til å tilby Frigjøringsfrontens bondeorganisasjon eller staten sine jordeiendommer. Bondeorganisasjonen og staten vil fordele denne jorda til de jordfattige bondene.

– å oppmuntre eierne av industrialiserte gårder, fruktplantasjer å fortsette å høyne produksjonen.

– å respektere den lovlige retten til jordeiendommer for kirkene, pagodene og de forskjellige religiøse sektene.

– å omfordele fellesjorda på en rettferdig og fornuftig måte.

– å garantere den lovlige eiendomsretten til nyryddet jord til dem som har ryddet den.

– å gi dem som har vært nødt til å bosette seg i de »strategiske landsbyene» eller andre slags konsentrasjonsleirer frihet til å komme tilbake til sine hjembyer.

– å gi dem som ble tvunget til å »evakuere» eller å »skifte bosted» rett til å bli hvor de er og hvor de selv har ryddet og dyrket jorda. De vil få eiendomsrett til denne jorda. De som i stedet ønsker å vende tilbake til sitt hjemsted, vil også få hjelp.

4. SKAPE EN NASJONAL DEMOKRATISK KULTUR OG ET NASJONALT UTDANNINGSVESEN, UTVIKLE VITENSKAP OG TEKNIKK, FREMME FOLKEHELSEN.

– å bekjempe den amerikaniserte slavebindende dekadente kultur som bryter ned våre egne høytstående gamle kulturtradisjoner.

– å bygge opp en nasjonal og demokratisk kultur og et tilsvarende utdanningsvesen. Å fremme vitenskap og teknikk til nytte for landets gjenreisning og forsvar.

– å oppdra folket i deres heltemodige histories ånd, i de nasjonale vietnamesiske tradisjoner av kamp mot fremmede erobrere, å bevare og utvikle vår kultur og vår nasjons gode skikker.

– å heve folkets kulturelle nivå: utrydde analfabetisme, oppmuntre til høyere utdanning,

åpne nye grunnskoler, høyskoler og fagskoler, sette alt inn på en stor gruppe skolerte vitenskapsmenn, teknikere og fagarbeidere.

- å la undervisningen ved høyere skoler foregå på vietnamesisk.

- å senke skolepenger og studiegebyr, å frita ubemidlede elever og studenter for disse avgifter eller å gi dem stipendier.

- å forandre eksamenssystemet.

- å gi all mulig hjelp og støtte til de ungdommer og barn som har tatt del i frigjøringskampen. Denne hjelp og støtte skal også deles ut til barn og ungdommer fra familier som har tjent revolusjonen, og til andre framskredne ungdommer for å la dem studere og utvikle sine evner.

- enhver statsborger har rett til å utøve fri vitenskapelig og teknisk forskning, å hengi seg til litteratur og kunstnerisk utfoldelse og å ta del i annen kulturell virksomhet. Intellektuelle, forfattere, kunstnere og vitenskapsmenn skal oppmuntres og tilbys så gode forhold som mulig for forskning og kunstnerisk arbeid til nytte for folket og fedrelandet.

- å gi særlig støtte til de forfattere og kunstnere som har blitt forfulgt av USA-imperialistene og deres håndlangere på grunn av patriotisk virksomhet.

- å utvikle helsevesenet, arbeidet for hygiene og forebyggende tiltak, å bekjempe epidemier og utrydde de farlige sykdommer som det amerikanske marionette-regimet har etterlatt seg.

- å fremme fysisk fostring og sport.

- å utvide de kulturelle forbindelser med Nord-Vietnam. Begge soner vil hjelpe hverandre med å heve folkets utdannelses- og skoleringsnivå.

- å utvide de kulturelle forbindelser med andre land etter prinsippet om likere og gjensidig nytte.

5. GARANTERE ARBEIDERNE OG LØNNSTAKERNES INTERESSER OG TRYGGJE DERES LEVEFORHOLD.

- å utarbeide arbeidslover, innføre åtte-timers arbeidsdag, skape mulighet for ferier og fritidsvirksomhet, innføre et rasjonelt lønns- og bonussystem for å høyne produksjonen.

- å forbedre leve- og arbeidsforhold for arbeiderne og lønnstakerne

- å drive en rettferdig lønnspolitikk overfor læringer.

- å sikre arbeidere og de fattige i byene arbeid og å gjøre alt for å oppheve arbeidsløsheten.

- å innføre en statlig sosialforsikring som sørger for arbeidere og lønnstakere ved

sykdom, uførhet, alderdom eller arbeidsledighet.

— å forbedre boligforhold i arbeiderstrøkene.

— å løse konflikter mellom arbeidsgivere og ansatte gjennom forhandlinger mellom partene og mekling av den nasjonale demokratiske forvaltning.

— å strengt forby mishandling av arbeidere; likeså straffetrekke av lønn og urettferdig avskjedigelse av arbeidere.

6. BYGGE OPP SØR-VIETNAMS NASJONALE FRIGJØRINGSFRONTS VÆPNEDE STYRKER FOR Å FRIGJØRE FOLKET OG FORSVARE FEDRELANDET.

— Den Nasjonale Frigjøringsfrontens væpnede styrker (som består av regulære enheter, regionale tropper samt folkemilits og geriljastyrker) er folkets barn, de tilhører helt og fullt folket og fedrelandet. De kjemper skulder ved skulder sammen med hele folket for å frigjøre den sørlige delen av landet, for å forsvare fedrelandet og handlekraftig hjelpe til med å verne om freden i Asia og i hele verden.

— å effektivt og nøye bygge opp frigjøringsstyrkene. Å styrke deres yteevne og kampdyktighet for å kunne intensivere folkekrigen og tilføye USA-troppene, deres allierte og marionett-troppene nederlag, og å føre frigjøringskampen mot de amerikanske imperialistene fram til den endelige seier.

— å styrke det politiske arbeidet for å fremme patriotismen og viljen til å bekjempe og seire i Frigjøringsfrontens væpnede styrker; å gjøre den bevisste disiplin fastere, og stadig arbeide for å styrke det nære forholdet mellom armeen og folket.

— offiserer og soldater i Frigjøringsfrontens væpnede styrker har rett til å stemme og til å bli valgt, like så rett til å eie jord, og ellers alle andre borgerrettigheter.

7. ÆRE DE FALNES MINNE, SØRGE FOR KRIGSINVALIDENE, BELØNNE DE SOLDATER OG LANDSMENN SOM UTMERKER SEG I DEN NASJONALE FRIGJØRINGSKAMPEN MOT ANGRIPEREN USA.

- Hele folket er de falne takk skyldig og ærer dem som har funnet døden i Frigjøringsfrontens væpnede styrker eller andre revolusjonære organisasjoner eller ga sitt liv i den politiske kampen. Staten og folket vil sørge for deres familier og hjelpe dem.
- å sørge for å hjelpe medlemmer av hæren eller andre borgere som er gjort invalide i den væpnede eller politiske kampen.
- å belønne på et verdig vis alle soldater og borgere som har utført heltedåder i den nasjonale frigjøringskampen mot de amerikanske aggresorene.
- hele folket takker de familier som har tjent revolusjonen, og de vil få hjelp og støtte.

8. OPPRETTE EN SOSIALFORSORG.

- å gi understøttingsbidrag til landsmenn som har lidt under den aggresjonskrig som USA-imperialistene og marionett-regimet har satt i gang.
- å sørge for foreldreløse barn, gamle og invalide, tre hjelpende til i områder som hjemsøkes av naturkatastrofer eller uår.
- å vise oppmerksomhet også overfor invalide fra marionettarmeen og familiene til de marionett-soldater som er falt i kampen, de er fattige og har mistet sin forsørger.
- å hjelpe folk som de amerikanske imperialister og deres lakeier har ført på avveier, slik at de kan legge om sitt liv og tjene folk og fedrelandet.

9. LIKESTILLE MENN OG KVINNER, VERNE OM MØDRE OG BARN.

- å gjøre en energisk innsats for å heve kvinnes politiske og kulturelle bevissthet og også deres faglige innsikt på en måte som svarer til deres heltemodige innsatser i den nasjonale frigjøringskampen mot de amerikanske imperialistene. Å utvikle den vietnamesiske kvinnes tradisjon av heltemot, urokkelighet, fasthet og ansvarsfullhet.
- kvinner har de samme politiske, økonomiske, kulturelle og sosiale rettigheter som menn.
- kvinnelige arbeidere og ansatte får to måneders betalt tjenestestedighet før og etter barnefødsel.

- kvinner som utretter samme arbeid som menn, får samme lønn, fordeler og andre rettigheter som mennene har.
- å gjennomføre en aktiv politikk for å hjelpe, trene og utvikle de kvinnelige kadrene.
- å utarbeide framskrittssvennlige bestemmelser om ekteskap og familieliv.
- å verne om mor og barns rettigheter, opprette fødselsklinikker, daghjem og barnchager.
- å oppheve alle sosiale misforhold som er blitt forvoldt av de amerikanske imperialister og deres lakeier og som har brutt ned kvinnens helse og menneskeverd.

10. STYRKE ENHETEN, PRAKTISERE LIKHET OG DEN GJENSIDIGE HJELP MELLOM NASJONALITETER.

- å oppheve alle systemer og politiske tiltak som imperialistene og deres lakeier gjør bruk av for å splitte, undertrykke og utbytte de forskjellige nasjonaliteter. Å bekjempe diskriminering og tvangsmessig assimilering av nasjonale minoriteter.
- å utvikle den lange tradisjonen av broderlig samhold og gjensidig hjelp mellom alle nasjonaliteter i landet med sikte på å forsvare og bygge opp landet vårt.
- alle landets statsborgere har de samme rettigheter og plikter.
- å drive en jordbrukspolitikk som tar hensyn til de nasjonale minoriteters bønder. Å oppmuntre dem til å bli fastboende, å forbedre deres dyrkingsmetoder, å fremme deres økonomi og kultur og å heve levestandarden slik at den svarer til den allmenne levestandarden.
- de nasjonale minoriteter har rett til å bruke sitt eget språk i tale og skrift, til å utvikle sin kunst og kultur, og beholde eller endre seder og skikker.
- å streve for å utdanne kadre innen minoritetsgruppene slik at de selv kan bli i stand til å ta seg av de lokale problemer som opptar dem.
- På steder der det finnes store grupper av en bestemt nasjonal minoritet og hvor de nødvendige betingelser er til stede, skal det innenfor rammen av et fritt og uavhengig Vietnam opprettes selvstyrte områder.

11. RESPEKTERE RELIGIONSFRIHETEN, SKAPE ENHET OG LIKESTILLING MELLOM DE RELIGIØSE SAMFUNNENE.

- å kjempe mot alle knep som imperialistene og deres lakeier nytter for å misbruke prestene til renkespill mot folkets nasjonale frigjøringskamp, til å så splid mellom troende og ikke-troende og mellom forskjellige trossamfunn for å skade land, folk og religion.

- å respektere religionsfriheten og religionsutøvelse. Å vårde og bevare pagoder, kirker, hellige plasser og templer.
- alle religioner er likestilte, ingen skal diskrimineres.
- å oppnå enhet mellom troende av forskjellig bekjennelse og mellom de troende og hele nasjonen for å bekjempe de amerikanske angriperne og deres lakeier og forsvar og bygge opp landet.

12. HJERTELIG MOTTA OFFISERER OG SOLDATER FRA MARIONETT-ARMEEN OG TJENESTEMENN I MARIONETT-FORVALTNINGEN SOM HAR GÅTT OVER TIL DEN RETTFERDIGE SAKS SIDE, BEHANDLE HUMANT OG HENSYNSFULLT MILITÆRE OG KRIGSFANGER.

- å bekjempe USA-imperialistenes og marionett-regjeringens anstrengelser for å tvangs- rekruttere soldater til USA's angrepskrig mot vårt fedreland og dets folkemord.
- å straffe strengt de grusomme agentene som er USA-imperialismens lydige håndtlangere.
- å skape forutsetninger for at offiserer i marionett-armeen og tjenestemenn i marionett-forvaltningen skal kunne gå over på den rettferdige saks side og inn i folkets rekker i kampen mot de amerikanske aggresorer for å frigjøre og bygge opp landet.
- personer, grupper eller enheter fra marionett-armeen og marionett-forvaltningen som har deltatt i den nasjonale frigjøringskampen mot USA-imperialistene skal belønnes og få ansvarsfulle poster. De som sympatiserer med og støtter opp om kampen mot USA's aggresjon og de som nekter å etterkomme ordre fra de amerikanske imperialistene og deres marionetter, skal vinne høy anerkjennelse.
- personer, grupper eller enheter som bryter med marionettarmeen og frivillig går over til frigjøringsstyrkene vil bli hjertelig mottatt og garantert like rettigheter.
- I samsvar med prinsippet om like rettigheter og gjensidig aktelse er Frigjøringsfronten villig til å kjempe sammen med de enkeltgrupper eller enheter som bryter med marionettarmeen og marionett-regjeringa, for å ta kampen opp mot de amerikanske imperialister og verne om folket og frigjøre fedrelandet.
- tjenestemenn i marionett-forvaltningen som etter frigjøringen av Sor-Vietnam frivillig ønsker å tre i landets og folkets tjeneste, vil bli garantert like rettigheter.
- militære i marionett-armeen og tjenestemenn i marionett-forvaltningen, uansett hvilken stilling de har hatt, vil bli tilgitt sine forbrytelser mot folket så lenge de angrer oppriktig. Offiserer og soldater fra marionett-armeen som er tatt til fange, vil bli behandlet humant og hensynsfullt.

- soldater og offiserer fra USA-armeen og USA-allierte tropper som vil gå over til folket, vil bli behandlet godt. Det vil være mulig for dem, når forholdene tillater det, å vende hjem til sine familier.
- soldater fra USA og dets allierte som er tatt til fange, vil bli behandlet på samme måte som tilfangetatte soldater fra marionett-troppene.

13. IVARETA RETTIGHETER OG INTERESSER TIL DE VIET- NAMESISKE STATSBORGERE SOM LEVER I UTLANDET.

- å hilse velkommen patriotismen til de vietnamesere som lever i utlandet, og høyt verdsette de bidrag de har ydet den nasjonale frigjøringskampen mot de amerikanske angriperne.
- å ivareta rettigheter og interesser til vietnamesere som lever i utlandet.
- å hjelpe dem som ønsker å vende hjem for å ta del i oppbyggingen av landet.

14. IVARETA DE LEGITIME RETTIGHETER OG INTERESSER TIL DE UTLENDERE SOM BOR I SØR-VIETNAM.

- å hilse velkommen de utenlandske statsborgere som bor i Sør-Vietnam og som har bidratt til den nasjonale frigjøringskampen mot USA-imperialistene.
- alle utlendinger som bor i Sør-Vietnam, må respektere Vietnams uavhengighet og suverenitet og følge de lover som er stadfestet av den demokratiske nasjonalregjering.
- å ivareta alle legitime rettigheter og interesser til alle utlendinger som oppholder seg her og ikke har samarbeidet med de amerikanske imperialistene og deres leiesoldater i kampen mot det vietnamesiske folk og ikke motvirker Vietnams uavhengighet og suverenitet. I samsvar med dette ta hensyn til rettigheter og interesser til de utlendinger som oppholder seg her og som direkte eller indirekte understøtter det vietnamesiske folkets nasjonale frigjøringskamp mot USA-imperialistene.
- å beslutsomt bekjempe og avskaffe den politikk som USA-imperialistene og deres lakeier fører for å så splid mellom det vietnamesiske folk og de kinesere som bor i Sør-Vietnam, en politikk som medførte utbytting, undertrykkelse og tvangsassimilering.
- å straffe USA-imperialistenes og marionett-regjeringens grusomme lakeier og hemmelige agenter.

Gjenforening av fedrelandet

Vietnam er ett land og det vietnamesiske folk er ett folk. Ingen makt kan dele opp vårt fedreland, hele folket ønsker inderlig en gjenforening av landet. Vietnam må bli gjenforent.

Politikken til Den Nasjonale Frigjøringsfronten i Sør-Vietnam har følgende målsetninger:

Den Nasjonale Frigjøringsfronten i Sør-Vietnam fører en fredelig og nøytral utenrikspolitikk som garanterer landet uavhengighet, suverenitet, enhet og territorial integritet, og bidrar til å bevare verdensfreden. Konkret består denne politikken av følgende punkter:

1. Gjenforene Vietnam skritt for skritt med fredelige midler, i forhandlinger mellom de to soner, uten at den ene parten legger press på den andre og uten innblanding utenfra.
2. Inntil gjenforening av landet er gjennomført, vil befolkningen i begge soner kjempe med forente krefter mot den utenlandske invasjon, forsvare fedrelandet og samtidig tilstrebe en utvidelse av det økonomiske og kulturelle samkvem. Befolkningen i begge soner har rett til å korrespondere med hverandre, reise fra den ene sonen til den andre, og selv velge sit hjemsted.

Føre en fredelig og nøytral utenrikspolitikk

Å innlede diplomatiske forbindelser med alle land, uavhengig av deres samfunns- og statsordning, forbindelser som bygger på prinsippet om gjensidig respekt for hverandres uavhengighet, suverenitet og territoriale integritet, uten å reise territoriale krav overfor hverandre, uten innblanding i den andres indre anliggender, forbindelser grunnet på like rettigheter, gjensidig nytte og fredelig sameksistens.

– å avskaffe alle avtaler marionett-regjeringen har inngått med USA eller andre stater på ikke likestilt linje.

– de økonomiske og kulturelle interesser skal bli respektert overfor de land som sympatiserer med, understøtter og hjelper det vietnamesiske folk i dets nasjonale frigjøringskamp mot USA-imperialistene.

– teknisk og økonomisk hjelp vil bli mottatt fra ethvert land som ønsker å gi slik hjelp, så lenge det ikke knyttes politiske betingelser til den.

– ikke tiltre noe militærforbund, ikke slippe noe fremmed militærpersonell inn i Sør-Vietnam, ikke tåle noen militære støttepunkter for andre stater på sin grunn.

Styrke de vennskapelige forbindelser med alle land som sympatiserer med, støtter eller bistår det vietnamesiske folkets nasjonale frigjøringskamp mot USA-imperialistene.

– å styrke det gode naboforhold til Kambodsja og Laos. Solidaritet og den gjensidige hjelp mellom Indokinas folk skal stadig styrkes med det mål å forsvare deres uavhengighet, suverenitet og territoriale integritet mot den aggressive og krigerske politikken som USA-imperialistene og deres leiesoldater fører.

A aktivt støtte folkenes nasjonale frigjøringsbevegelser i Asia, Afrika og Latin-Amerika.

– å aktivt støtte det amerikanske folkets kamp mot USA-imperialistenes aggresjonskrig i Vietnam.

– å aktivt støtte afro-amerikanernes rettferdige kamp for fundamentale nasjonale rettigheter.

– å aktivt støtte den kamp som føres i alle land i verden for fred, demokrati og sosiale framskritt.

Å aktivt støtte vernet om verdensfreden mot de krigslystne og aggressive imperialistene med USA i spissen. Kreve at de aggressive militærblokker blir oppløst og at imperialismens militære støttepunkter i andre land blir avskaffet.

– å uopphørlig styrke og utvide forbindelsen med de demokratiske verdensorganisasjoner og med alle lands folk, også med det amerikanske.

– å aktivt bidra til å styrke og utvikle fronten av alle verdens folk som støtter Vietnams kamp for nasjonal uavhengighet og fred mot USA-imperialistene.

Avslutning

Vårt folks kamp mot USA's aggresjon er hard, men ærefull. Denne kamp gjelder ikke bare vårt folks skjebne i dag og alle våre framtidige generasjoner, men også alle de folk som kjemper for fred, nasjonal uavhengighet, demokrati og sosiale framskritt. For å oppfylle denne ærefulle oppgave må vårt folk, som står uforbeholdent enig, slutte seg enda fastere sammen.

Den Nasjonale Frigjøringsfronten i Sør-Vietnam hilser på det varmeste alle politiske partier, organisasjoner, alle patriotiske og progressive personer som støtter fronten innenfor eller utenfor dens rekke for med forente krefter å bekjempe de amerikanske aggressorer og deres håndtlangere.

Vårt folks nasjonale frigjøringskamp mot USA-imperialistene er rettferdig. Vårt folk over hele landet kjemper som en mann for å slå de amerikanske aggressorer og deres leiesoldater. Sympati, støtte og bistand øker dag for dag fra folk i de sosialistiske land, fra Asia, Afrika og Latin-Amerika og fra verdens freds- og rettferdighetselskende folk, også fra progressive i

USA. Vi seirer, og sikkert vil vi vinne den endelige seier. La bare de amerikanske imperialistene rase, la dem bare gå grusomt, hårdnakket og bedragersk fram, deres forbryterske hensikter er på forhånd dømt til å strande.

Måtte hele vårt folk i Sør-Vietnam, for fedrelandets høye interesser skyld, styrke sin solidaritet og bidra til seier over de amerikanske aggressorer og marionett-regimet, og skuldre ved skuldre, sammen med våre landsmenn i nord oppfylle den ærefulle oppgave å frigjøre den sørlige del, forsvare den nordlige og på fredelig vis gjenforene fedrelandet.

Den Nasjonale Frigjøringsfronten i Sør-Vietnam forplikter seg til stadig å være seg verdig den tiltro våre landsmenn og venner i alle fem verdensdeler viser oss.

Sikkert er det at det vietnamesiske folk vil seire!

Sikkert er det at de amerikanske aggressorer og deres leiesoldater vil bli slått!

Sikkert er det at programmet til Den Nasjonale Frigjøringsfronten vil bli oppfylt!

Soldater og landsmenn i hele Sør-Vietnam, fram til seier under banneret til Den Nasjonale Frigjøringsfronten i Sør-Vietnam!

AKSJONSPROGRAM FOR PRR

Som et umiddelbart krav stilt av den nye situasjonen og de nye oppgaver, og som et svar på de brede folkemassers dypeste ønsker, besluttet Den historiske sør-vietnamesiske Folkekongressen på sitt møte den 6., 7. og 8. juni 1969 å opprette Republikken Sør-Vietnams Revolusjonære Regjering.

Republikken Sør-Vietnams Provisoriske Revolusjonære Regjering erklærer formelt å påta seg sitt tunge ansvar overfor landet og verden. Alle dens medlemmer lover høytidelig å gjøre sitt ytterste for å oppfylle det tunge og ærefulle oppdrag pålagt dem av Kongressen.

Republikken Sør-Vietnams Provisoriske Revolusjonære Regjering ser det som sin oppgave å mobilisere Sør-Vietnams folk og væpnede styrker for å føre videre kampen mot USA's aggresjon, for nasjonens befrielse til fullstendig seier, og framgangsrikt gjennomføre de store mål bestemt av Kongressen.

For fedrelandets og folkets dypeste interesser,

I dette avgjørende historiske øyeblikk,

For å utføre oppgavene pålagt den av Kongressen,

erklærer Republikken Sør-Vietnams Provisoriske Revolusjonære Regjering nedenfor sitt 12 punkters handlingsprogram:

FORENE FOLKET I KAMPEN

Å føre hele folket og de væpnede styrker fram til total enhet, øke den militære og politiske kampen, beseire USA-imperialistenes aggresjonskrig og deres forsøk på å »vietnamisere» den, å tvinge De forente stater til å inngå alvorlige forhandlinger med PRR på Paris-konferansen om Vietnam på basis av den 10 punkters løsningen framlagt av Sør-Vietnams Nasjonale Frigjøringsfront, tvinge USA's regjering til å trekke tilbake sine egne tropper og tropper som tilhører land fra USA-leiren totalt og uten vilkår med hensyn til å bringe krigen til en

snarlig slutt, gjenopprette fred og virkeliggjøre det vietnamesiske folks grunnleggende nasjonale rettigheter — uavhengighet, suverenitet, enhet og territoriale integritet — som innrømmet i Geneveavtalen av 1954.

STYRTE MARIONETTE-REGIMET

Å avskaffe det forkledd koloniale regime etablert av USA-imperialistene i Sør-Vietnam: Å styrte hele marionette-administrasjonens organisasjon, å oppheve Konstitusjonen og alle anti-nasjonale og anti-demokratiske lover iverksatt av marionette-administrasjonen, å annullere dommene som er avsagt av nevnte administrasjon som står i motsetning til levesett, eiendom, verdighet og andre menneskerettigheter.

Å bygge opp en virkelig demokratisk og fri republikk, å organisere alminnelige valg grunnlagt på prinsippet om likhet for alle, virkelig frihet og demokrati uten fremmed innblanding.

SETTE OPP EN PROVISORISK KOALISJONSREGJERING

I en bred nasjonal ånd for folkets og landets høyeste interesser er Den Provisoriske Revolusjonære Regjering rede til å åpne forhandlinger med politiske krefter som representerer forskjellige sosiale sjikt og forskjellige politiske retninger i Sør-Vietnam som står for fred, uavhengighet og nøytralitet, inklusive de som av politiske grunner må bo utenlands, med sikte på å opprette en provisorisk koalisjonsregjering grunnlagt på prinsippene om likhet, demokrati og gjensidig respekt. Den provisoriske koalisjonsregjering vil organisere alminnelige valg for å kunne velge en konstituerende forsamling, utarbeide en demokratisk konstitusjon som til fulle ivaretar hele folkets interesser og ønsker, og danne en koalisjonsregjering som symboliserer nasjonalt samhold og bred enhet blant alle sosiale lag.

FORSTERKE FOLKETS MOTSTAND

Å styrke det omfattende motstandspotensialet i folket.

Å konsolidere og utvikle de revolusjonære krefter på alle nivåer.

Å utbygge og forsterke de revolusjonære væpnede styrker.

Å forene de patriotiske væpnede styrker.

Å konsolidere og utvikle de frigjorte områder.

FORSVARE DE NASJONALE MINORITETENES INTERESSER

Å gjennomføre utstrakt demokratisk frihet.

Å frigi alle personer fengslet av USA-imperialistene eller marionette-administrasjonen på grunn av patriotiske handlinger.

Å forby all hevn, alle undertrykkelses- og diskrimineringshandling mot folk, uansett hvilken side de har arbeidet på, enten de lever i eller utenfor landet.

Å oppnå likhet mellom mann og kvinne på alle felter.

Å fore en enhets- og likhetspolitikk mellom ulike nasjonaliteter. De nasjonale minoriteter har frihet til å benytte deres eget språk og skrifter for å utvikle sin nasjonale kultur og kunst, og til å beholde eller forandre sine sæder og skikker.

Å respektere trosfrihet og religionsfrihet, å oppnå likhet mellom de forskjellige religioner.

Å forsvare interessene til vietnamesere i utlandet.

Å forsvare utenlandske nasjonaliteters legitime rettigheter i Sør-Vietnam.

FORBEDRE ARBEIDERNE LEVESTANDARD

Å vise det største hensyn overfor interessene til alle befolkningssjikt i byene, først og fremst retten til et anstendig liv og demokrati.

Å forbedre levevilkåra for den arbeidende befolkning. Å forandre arbeidslovgivningen og fastsette minimumslønner. Å kjempe mot kroppslig avstraffelse, lønnsstopp og oppsigelser av arbeidere. Arbeiderne skal nyte godt av retten til å delta i bedriftens ledelse og frihet til medlemskap i fagforeninger.

Å kjempe mot tvangsrekrutteringen av undommer og studenter til marionettehæren, og garantere ungdommene og studentene muligheten til utdanning.

Enkelpersoner, intellektuelle, professorer, forfattere, kunstnere og journalister skal ha tankefrihet, meningsfrihet og pressefrihet.

Industrifolk og kjøpmenn skal nyte næringsfrihet og ha mulighet til å kjempe mot enhver tyngende konkurranse fra utenlandsk monopolkapital.

De ulike befolkningssjikt i byene skal ha mulighet til å delta i politisk aktivitet i alle fredsaksjoner for uavhengighet, suverenitet og et bedre liv, å kjempe mot all terror og undertrykkelse fra USA-marionettene.

ØKE PRODUKSJONEN

Å høyne produksjonen for å forsyne fronten og øke folkets styrke. Å tilrettelegge forholdene for oppbygging av en uavhengig og selvforsørgende økonomi. Å ta vare på arbeidsfolks levevilkår og ha oppmerksomheten festet til andre sosiale gruppers interesser.

Å gjennomføre en »jordfordelingspolitikk» i overensstemmelse med de rådende forhold i Sør-Vietnam; å forbedre bondenes levestandard.

Å gjenoppta og utvikle jordbruks- og industriproduksjonen.

Å oppfordre industri- og handelsmenn til å bidra til utvikling av industrien, småindustri og håndverk.

Å beskytte eiendomsretten til produksjonsmidler og annen eiendom som tilhører borgerne i overensstemmelse med statens lover.

SKAPE EN NASJONAL OG DEMOKRATISK KULTUR

Å nedkjempe den USA-importerte slavepregede og odeleggende kultur og utdanning som skader vårt folks fine kulturelle tradisjoner. Å bygge en nasjonal og demokratisk kultur og utdanning og utvikle vitenskap og teknikk.

Å høyne folkets kulturelle standard og utrydde analfabetismen og gjøre høyere utdanning tilgjengelig for folket og åpne nye allmenndannende skoler.

Å utvikle hygiene og forebyggende helsearbeid.

ØNSKE ALLE SOM GÅR OVER TIL FOLKETS SIDE VELKOMMEN

Å oppmuntre, hilse velkommen og anstendig belønne de offiserer og soldater fra marionettehæren og de politifolk og funksjonærer fra marionette-administrasjonen som går over på folkets side etter å ha utført fortjenestefulle handlinger. Å gi spesiell oppmuntring og belønning til de marionette-arme- og politienheter som går over til Den Provisoriske Revolusjonære Regjering side.

Å behandle mildt og frstå fra diskriminering mot de skyldige personer som viser sann anger og slutter seg til folkets rekke. De som er kjent for utmerket tjeneste skal bli belønnet i overensstemmelse med det.

LEGE KRIGSSÅRENE

Aktivt å løse problemene som er følger av USA's aggresjonskrig og marionette-administrasjonens gjerninger.

Å helbrede krigsskader og føre folkets dagligliv tilbake til det normale.

Å gi den beste, mest helhjertede hjelp til krigsinvalid og familier til dem som har kjempet og dødd for fedrelandet.

Å formidle arbeid til folket, å iherdig løse arbeidsløshetsproblemet. De landsmenn som under tvang er blitt »omflyttet» av fienden til konsentrasjonsleire og »strategiske landsbyer» som ønsker å bli hvor de er, garanteres å bli anerkjent som eiere av sin jord, og får hjelp til å fortsette å bo på stedet; de som ønsker å vende tilbake til sine tidligere landsbyer skal også bli hjulpet til dette.

Å garantere lettelse for landsmenn i vanskeligheter og hjelpe foreldreløse, eldre mennesker og invalid.

Invalidiserte soldater fra marionettehæren og marionettepolit, likeledes døde marionettesoldaters og marionettepolitimenns etterlatte familier skal også nyte godt av tilstrekkelig støtte.

Å hjelpe de som er blitt drevet til forfallenhet av USA-imperialistene og deres agenter til et nytt liv.

OPPRETTE NORMALE FORBINDELSER MELLOM SØR OG NORD

Å reetablere normale forbindelser mellom Sør- og Nord-Vietnam, og garantere bevegelsesfrihet, korrespondansefrihet, bostedsfrihet, å opprettholde økonomiske og kulturelle relasjoner i overensstemmelse med prinsippet om gjensidig hjelp og gjensidig fordel mellom de to soner. De to soner kommer overens om den demilitariserte sonens status, og utarbeider måter for bevegelse over den provisoriske militære demarkasjonslinje.

Landets gjenforening skal bli gjennomført steg for steg ved fredelige midler, gjennom diskusjon og avtaler mellom de to soner, uten tvang fra noen av sidene.

FØRE EN FREDELIG OG NØYTRAL UTENRIKSPOLITIKK

Å vinne sympati, støtte og hjelp fra alle land og progressive folk i verden for Sør-Vietnams kamp mot USA's aggresjon, for nasjonal redning, inkludert det amerikanske folk.

Å støtte helhjertet de nasjonale frigjøringsbevegelser til asiatiske, afrikanske og latin-amerikanske folk som kjemper mot imperialismen, kolonialisme og neo-kolonialisme.

Å koordinere effektivt aksjoner med det amerikanske folks protestbevegelse mot USA-imperialistenes krig i Vietnam. Å støtte aktivt afro-amerikanernes lovlige kamp for deres fundamentale nasjonale rettigheter.

Å føre en fredelig og nøytral utenrikspolitikk.

Å opprettholde vennskapelige forbindelser og føre en god nabo-politikk med kongedømmet Kambodsja på grunnlag av dette lands uavhengighet, suverenitet og nøytralitet, å anerkjenne og love respekt for kongeriket Kambodsjas territoriale integritet innen de nåværende grenser. Å følge en god nabo-politikk med kongedømmet Laos på grunnlag av Geneve-avtalen om Laos av 1962.

Å etablere diplomatiske, økonomiske og kulturelle forbindelser med alle land, uansett deres politiske og sosiale regimer, inklusive De forente stater, i overensstemmelse med de 5 prinsippene om fredelig sameksistens: Gjensidig respekt for uavhengighet, suverenitet og territorial integritet, ikke-aggresjon, ikke-innblanding i hverandres indre anliggender, likhet og gjensidige fordeler, fredelig sameksistens. Å akseptere hjelp fra alle land i form av kapital, teknikk og spesielle tjenester, uten politiske betingelser.

Å avstå fra tilslutning til enhver militær allianse med fremmede land; ikke tillate noe fremmed land å holde militære baser, tropper eller militærpersonell på Sør-Vietnams territorium, ikke akseptere beskyttelse fra noe land eller militær allianse.

Republikken Sør-Vietnams Provisoriske Revolusjonære Regjering maner alle væpnede styrker og hele folket til å samle seg som en mann bak den, å gjøre sitt beste for å gjennomføre ovenstående handlingsprogram for å lede de omfattende offensiver og reisninger til enda større suksess, å uskadeliggjøre alle skumle hensikter og forræderiske manøvrer fra USA-imperialistene og deres agents side, og å utvikle vårt folks hellige motstand.

Den provisoriske Revolusjonære Regjering gir varm anerkjennelse til den beundringsverdige offervilje og det heltemot som vises av våre væpnede styrker og vårt folk som alltid forblir verdig en heltemodig nasjon i kampen mot USA-aggresjonen for uavhengighet og frihet for landet.

Republikken Sør-Vietnams Provisoriske Revolusjonære Regjering uttrykker sin dypeste takknemlighet til Den Demokratiske Republikken Vietnams regjering, og til våre venner og brødre i nord som har gjort sitt ytterste for å oppfylle sin plikt som baseområde for den stridende fronten.

Republikken Sør-Vietnams Provisoriske Revolusjonære Regjering føler stor takknemlighet overfor de sosialistiske land, alle fredselkende land og progressive folk i verden, selv til det amerikanske folk, for deres sympati og støtte til det sør-vietnamesiske folks kamp mot USA's aggresjon, for nasjonal befrielse.

La våre væpnede styrker og vårt folk fortsette sin seiersrike marsj, utjevne alle hindringer, kjempe utholdende og å høyne sin vaktomhet, fast bestemt på å bekjempe USA-imperialistenes aggresjonskrig, å styrte marionette-administrasjonen, å tvinge USA's regjering til en total tilbaketrekning av — og uten betingelser — alle USA-tropper, likeledes de tropper av fremmed nasjonalitet som tilhører USA-leiren, og overlate det sør-vietnamesiske folk sin selvbestemmelsesrett, med hensyn på ærerikt å fullføre den nasjonale frigjøring og skape grunnleggende forhold for å bygge et uavhengig, demokratisk, fredelig, nøytralt, blomstrende Sør-Vietnam og til sist oppnå den fredelige gjenforening av landet.

LANDSMENN I SØR, GÅ MODIG FRAMOVER!

LYSENDE SEIRE VENTER OSS!

DET SØR-VIETNAMEISKE FOLKET VIL SEIRE!

Sør-Vietnam, 10. juni 1969
For Republikken Sør-Vietnams Provisoriske
Revolusjonære Regjering

HUYNH TAN PHAT
President.

ORGANISASJONER SOM ER MEDLEMMER AV SØR-VIETNAMS FRIGJØRINGSFRONT

Vietnams Revolusjonære Folkeparti
Sør-Vietnams Radikale Sosialistiske Parti
Sør-Vietnams Demokratiske Parti
Tay Nguyen (sentrale fjellområder) Selvstyre Bevegelsen
Fagforeningsforbund for Frigjøring av Sør-Vietnam
Bondeforbund for Frigjøring av Sør-Vietnam
Kvinneforbund for Frigjøring av Sør-Vietnam
Ungdomsforbund for Frigjøring av Sør-Vietnam
Skoleelevers og studenter Forbund for Frigjøring av Sør-Vietnam
Folkets Revolusjonære Ungdomsforbund
Forbund for Tidligere Motstandskjempere
PLAF – Folkets Væpnede Frigjøringsstyrker
Forfatter- og Kunstnerforening for Frigjøring
Patriotiske Lærerforbund
Patriotiske og Demokratiske Journalisters Forening
Fabrikanter og Forretningsdrivendes Gruppe
Patriotiske Buddhisters Forbund
Katolikker Viet Gud og Fedreland
Hoa Hoa Tilhengere for Moralsk Gjenoppliving
Luc Dao Buddhist i Vietnam
Cao Dai Tien Sekt
Protestantere Gruppering
Røde Kors for Frigjøring
Komiteen for Forsvar av Verdensfreden
Den Afro-Asiatisk Solidaritetskomiteen
Komiteen for Solidaritet med folket i De forente stater
Komiteen for Kvinner og Barns Beskyttelse

ORGANISASJONER SOM SLUTTET SEG TIL VED PRR's DANNELSE

Vietnams Nasjonale, Demokratiske og Fredelige Alliansen
Komiteen for Konsolidering av Fred og Sameksistens
Binh Xuyen Patriotisk Styrke
Lederne for Statskuppet den 11/11 1960

HENDINGER VÅREN 70

6. mars

President Nixon sender ut erklæring som forsvarer USA's «spesialkrig» i Laos, spesielt den utvidete bombinga av Krukke-sletta, som har blitt frigjort av Laos Patriotiske Front.

Samme dag offentliggjør sentralkomiteen i Laos Patriotiske Front et 5-punkts forslag for politisk løsning av krigen i Laos. Forslaget krever at USA trekker sine tropper ut av landet, stanser all bombing av Laos og lar stridsspørsmål bli løst uten fremmed innblanding.

8. mars

Senator Mansfield uttaler at USA's opptrapping i Laos er av samme slag som det som skjedde ved USA's begynnende innblanding i Vietnam.

11. mars

Leiesoldater og statsfunksjonærer som støtter Lon Nol ødelegger inventar og mishandler personell ved DRV's og PRR's ambassader i Phnom Penh, hovedstaden i Kambodsja. I fransk televisjon hevder prins Sihanouk: »Det er forbindelser mellom USA og høyreklikken i Kambodsja. USA's infiltrasjon har til hensikt å ødelegge Kambodsjas nøytralitetspolitikk.»

14. mars

Regjeringa i DRV foreslår møte med regjeringa i Kambodsja for å løse problemene etter provokasjonene mot DRV's ambassade i Phnom Penh.

Forsyningsskipet »Colombia Eagle» ankommer Phnom Penh med våpen og forsyninger til Lon Nol-Sirik Matak-klikken.

18. mars

Høyre-klikken i Kambodsja, med Lon Nol og Sirik Matak i spissen, som står på USA-imperialismens side, gjør statskupp og avsetter prins Sihanouk som nasjonalt overhode.

23. mars

Prins Sihanouk sender ut en erklæring fra Peking der han fordømmer det fascistiske regimet til Lon Nol-Sirik Matak-klikken, maner folket til kamp for uavhengighet, nøytralitet, demokrati og sosialisme, under ledelse av den nyopprettede Nasjonale Front (FUNK).

26. mars

Tidligere ministre og parlamentsmedlemmer rømmer fra Phnom Penh for å slutte seg til motstandsstyrkene på landsbygda.

US-kommandanten i Saigon erkjenner at amerikanske bombefly har foretatt tokt mot områder i Kambodsja.

30. mars

Lon Nol erklærer på pressekonferanse at kuppmakerne vil motta militær støtte fra USA.

14. og 15. april

Pressebyråene AP og UPI melder fra Phnom Penh om massakre på tusenvis av vietnamesiske innbyggere i byen. Likene flyter nedover Mekong-floden med bakkbundne hender.

18. april

Store demonstrasjoner i Saigon mot Lon Nol-Sirik Matak-regimets drap på tusenvis av sivile vietnamesere i Kambodsja. Flere hundre blir arrestert og aviser som bringer meldinger om massakrene i Kambodsja blir beslaglagt.

20. april

Under det økende press fra opinionen i USA lover president Nixon i en fjernsynstale at 150 000 soldater skal trekkes tilbake innen utgangen av 1971. Vel og merke under forutsetning av at »Vietnamiseringsprogrammet» gjør tilstrekkelig framgang og at amerikanske styrker i Sør-Vietnam ikke blir angrepet.

24. april

De indo-kineiske folkenes enhetskonferanse åpner i en frigjort by i grense-områdene mellom Laos, Vietnam og Kina. Delegasjonene blir ledet av Prins Samdech Norodom Sihanouk fra Kambodsja, Prins Souphanouvong fra Laos, President Nguyen H. Tho fra Sør-Vietnam og Statsminister Pham Van Dong fra Nord-Vietnam. Statsminister Chou En-lai fra Kina deltar på de avsluttende møtene.

27. april

Nord-Vietnams (DRV's) utenriksminister fordømmer og avviser en »asiatisk konferanse» om Kambodsja, som de indo-kinesiske militær-diktatorene foreslår og som Sovjet-lederne støtter.

29. april

Fra 29. april til 6. mai gjør 70 000 US- og Saigon-tropper med støtte av B-52-bombefly invasjon i Kambodsja.

1. mai

Fra 1. til 3. mai gjennomfører US-bombefly massive angrep mot områder i Nord-Vietnam. 8 bombefly blir skutt ned, og til nå er 3346 US-bombefly blitt skutt ned over landet (fra august 1964).

4. mai

Buddhister og studenter i Saigon protesterer mot invasjonen og Lon Nols myrderier av kambodsjanske patrioter og vietnamesere. Prins Sihanouk oppretter ei nasjonal regjering (foreløpig i eksil (i Peking)) under ledelse av Den nasjonale patriotiske front i Kambodsja. (FUNK).

Fire studenter ble skutt ned med kaldt blod på Kent University i Ohio da de demonstrerte eller betraktet en demonstrasjon mot Nixons opptrapping av krigen i Indo-Kina.

9. mai

Over tusen universiteter og skoler stengt i USA på grunn av streiker og demonstrasjoner. USA's ambassader over hele verden blir angrepet av rasende folkemengder. I Oslo, Stockholm og Helsingfors blir vinduene knust.

DEN INDOKINESISKE ENHETSFRONTEN

I perioden mars–mai 1970 forsøkte USA-imperialismens PR-sjef, president Nixon, å lansere en offensiv i Indo-Kina. Offensiven hadde karakter av økt militær opptrapping av egne stridskrefter sammen med leiemordere over et større geografisk område enn før i de tre indo-kinesiske landa – Laos, Kambodsja og Vietnam.

Formålet med offensiven for USA-imperialistene var å tilrive seg initiativet i krigen. Ved å opptrappe og utvide krigshandlingene håpet de å snu krigen til sin fordel, for på lengre sikt å knuse frigjøringskampen. Målet var samtidig å stoppe den økende opposisjonen i det amerikanske folket og verdensopinionen mot USA's aggresjon. Dette skulle de gjøre ved å vise at imperialismen (=Nixon-doktrinen) skulle føre til seier. Men resultatet ble et annet. Imperialistenes offensiv ble en grav de gravde for sjøl å falle ned i.

18/3 gjennomførte leiemorderne Lon Nol–Sirik Matak kupp i Kambodsja godt støttet av USA/CIA. Dette førte til opprettinga av Den Nasjonale Patriotiske Front i Kambodsja (FUNK). Resultatet var økt militær motstand mot USA-imperialismens aggresjon og en politisk isolering av Lon Nol–Sirik Matak-klikken.

Samtidig økte bombinga av Krukkesletta og andre frigjorte områder i Laos. Alt dette førte til De Indo-kinesiske folkenes Enhetskonferanse i dagene 24.–25. april. Konferansen vedtok en enhetserklæring (følger seinere i heftet) i kampen mot USA-imperialismen i Sorost-Asia. Motstanden kunne nå samordnes og organiseres mer effektivt såvel militært som politisk.

USA-imperialistene måtte intervenere med militære styrker i Kambodsja den 30. april for å holde det vaklende reaksjonære regimet ved makten. Samtidig gjenopptok de for kortere tid bombetoktene mot Nord-Vietnam (DRV). Prins Sihanouk organiserte en regjering i Peking under FUNK's ledelse.

Over hele verden fordømte folk og nasjoner Nixons nye aggresjonshandlinger. I USA ble universitetene stengt, hundretusener demonstrerte og Nixon måtte ty til enda mer fascistiske politimetoder for å undertrykke det amerikanske folkets protester.

På to universiteter skjøt politiet inn i menneskemengder – seks studenter ble drept og mange såret.

Ærkloeringa

Konferansen har utvekslet meninger og kommet til enighet om den nåværende situasjonen i Indo-Kina og om kampen de tre indo-kinesiske folk fører mot den felles fienden, USA-imperialistene og deres agenter.

De tre folkene i Kambodsja, Laos og Vietnam, som bor sammen på den indo-kinesiske halvøya, er tett bundet til hverandre gjennom årelange vennskapelige forbindelser. Etter mange års heroisk kamp mot de franske neo-kolonialister og USA-intervensjonister har de vunnet uavhengighet, suverenitet og territorial integritet. Disse nasjonale rettigheter ble godkjent og garantert av Geneve-konferansen i 1954.

Gjennom de siste 15 år, i et forsøk på å realisere sin drøm om verdenshegemoni, har USA-imperialistene planlagt å gjøre de indo-kinesiske landene til ny-kolonier og militærbaser.

Dette prøver de på i den hensikt å utbytte Indo-Kinas folk, kvele den nasjonale frigjøringsbevegelsen i Indo-Kina og Sørøst-Asia og å motarbeide sosialistlandene og andre selvstendige og uavhengige land i Asia.

Uten skrupler har de trække på Kambodsjas, Laos' og Vietnams folks drøm om selvstendighet, fred og nøytralitet, gjort store overgrep mot suvereniteten og sikkerheten i DRV, systematisk sabotert Geneve-avtalen av 1954 om Vietnam og Geneve-avtalen av 1962 om Laos, og satt freden og sikkerheten i Sørøst-Asia og hele verden på spill.

De har startet den mest grusomme »lokalkrig» mot det vietnamesiske folket, ført en avskyelig »spesialkrig» mot det laotiske folket og satt i verk sine skammelige planer om provokasjon mot, omringelse og undertrykkelse av Kambodsja. De har begått de grusomste forbrytelser på den indo-kinesiske halvøya.

USA-imperialismen er ekte ny-fascistisk, et selvbestaltet internasjonalt politi og den grusomste og farligste fiende av de indo-kinesiske folk og hele menneskeheten.

Stilt ansikt til ansikt med denne felles fienden har de indo-kinesiske folkene kjempet side om side for å forsvare sine hellige nasjonale rettigheter.

Under ledelse av sitt statsoverhode Samdech Norodom Sihanouk har Khmer-folket overvunnet alle USA-imperialismens forsøk på provokasjon og undertrykking, og dermed satt en stopper for deres planer om å etablere en kjede av militærbaser fra Sør-Vietnam til Thailand. I de siste femten åra har Khmer-folket lyktes i å opprettholde et uavhengig, nøytralt og fredelig Kambodsja. Det har maktet å bygge en uavhengig økonomi og utvikle sin blomstrende nasjonale kultur. Respekten for det uavhengige, fredelige og nøytrale Kambodsja har stadig

kommet til syne i internasjonal sammenheng.

Under ledelse av Laos' patriotiske front, med prins Souphanouvong i spissen, slår det laotiske folket den amerikanske »spesialkrigen» tilbake. Det har bygd opp en fastere og sikrere frigjørt sone. Det har ført en tapper og seig kamp for å trygge Geneve-avtalen av 1962 mot angrepene fra USA-imperialistene og deres agenter. Disse har forrådt det laotiske folkets egentlige interesser i skinnen av en grunnfalsk uavhengighet og nøytralitet. Med sikre steg nærmer folket seg fullførelsen av et virkelig fredelig, selvstendig, nøytralt, demokratisk, forent og framgangsrikt Laos.

Som svar på den ærede president Ho Chi Minh's store appell om motstand mot USA's aggresjon og for nasjonal frigjøring, har det vietnamesiske folket kjempet samlet og oppnådd store seire i kampen for å befri Sør-Vietnam, å forsvare Nord-Vietnam og å gå fram mot fredelig gjenforening av fedrelandet.

Under ledelse av FNL har det sør-vietnamesiske folket gjort »spesialkrigen» til en fadese og vinner stadig strålende seire i den avskyelige krigen som USA-imperialistene og deres løpegutter fører. Folket i nord, forenet i Fedrelandsfronten, har slått tilbake USA's ødeleggelses-krig og lykkes i å framskynde bygginga av sosialismen. Samtidig har de oppfylt alle forpliktelser overfor den »store oppfostringa» av den heroiske »store fronten».

De strålende seirene til de tre indo-kinesiske folkene har knust USA-imperialistenes arroganse. Disse de fremste fanebærerne for imperialismen og menneskehetens verste fiender, er blitt påført store nederlag både i USA og i resten av verden. Disse seire har vist at på tross av deres brutale styrke, blir USA-imperialistene slått når de tramper på et folks ukrenkelige rett til eget liv, når folket er forent og bestemt på å kjempe til siste slutt for uavhengighet og frihet for sitt fedreland. Slik ytes et viktig bidrag og en stor oppmuntring til kampen som alle verdens folk fører for selvstendighet og fred.

Disse ytterst viktige og strålende seire er vunnet med en glødende patriotisme og en urokkelig kampglød hos hvert av de indo-kinesiske folkene. De har alle tre en ærefull historie i kamp mot fremmede angrep, og har en mer enn tusen år lang sivilisasjon i ryggen. Seirene er en følge av den rettferdige og klarsynte politikk som de anerkjente ledere av de tre landene har ført. Likeså er det frukter av det broderlige vennskapet og den militante solidariteten som binder de tre folkene sammen, en solidaritet som har bestått alle prøver og blitt konsolidert og styrket fra dag til dag.

Konferansen av 1965 mellom de tre indo-kinesiske folkene og denne topp-konferansen bidrar sterkt til å styrke og konsolidere dette broderlige vennskapet og den militante solidariteten. Seirene er også frukter av den sympati og den utbredte støtten fra verdens folk til denne rettferdige saken.

Selv om de har lidd store nederlag, holder USA-imperialistene fremdeles fast ved sine planer, og har ikke gitt opp sine kriminelle og aggressive utfall mot de indo-kinesiske folkene. Siden Nixon ble president, har USA gjort alle anstrengelser for å »vietnamisere» krigen, med det mål for øyet å forlenge den og å opprettholde en varig amerikansk okkupasjon av Sør-Vietnam. USA har også trappet opp »spesialkrigen» i Laos og foretatt småglefsende angrep i Jars-Xieng

Khouang-området og i andre frigjorte områder i Laos, der de også innsatte flere Thai-leietropper.

Med Lon Nol/Sirik Matak-klikken arrangerte USA 18/3 1970 statskuppet mot Khmer-folket og statssjef Sihanouks politikk. Denne politikken hadde som viktigste mål å trygge fred, uavhengighet og nøytralitet i Kambodsja og styrke solidariteten og vennskapet mellom folkene i Indo-Kina. Den 20. april samme år viste president Nixon igjen sitt ekstreme stivsinn ved å gjenta sine falske forhåpninger om fred og ved på ny å spille på den sveikefulle manøver å trekke tropper tilbake og på samme tid frekt fordreie den patriotiske kamp som føres av de tre indo-kinesiske folkene.

Disse frasene kan definitivt ikke rokke ved den jernvilje til å styrke sin solidaritet og å føre kampen fram til endelig seier, som de tre folkene besitter. De kan heller ikke berolige opinionen i USA og resten av verden, en opinion som fordømmer Nixons »vietnamiseringsprosess» som forlenger og utvider krigen til å omfatte hele Indo-Kina. Opinionen forlanger at Nixon-administrasjonen raskt trekker alle USA-styrker ut av Vietnam og slutter sin intervensjons- og angrepspolitikk i Indo-Kina.

Det er helt klart at USA-imperialistene med alle midler søker å utvide krigen i Indo-Kina. De er derfor en alvorlig trusel mot freden i Sørøst-Asia og i hele verden. En påtrengende oppgave er i dag å sette en stopper for og å knuse de amerikanske krigshisserne.

I dette historiske øyeblikk oppfordrer Toppkonferansen for de indo-kinesiske folkene de tre folkene til

- å styrke solidariteten

- å føre en heltemodig og tapper kamp for å overvinne all undertrykkelse

- å godta alle ofre med den faste beslutning å slå tilbake USA-imperialistene og deres agenter

- å forsvare sine ukrenkelige nasjonale rettigheter

- å forsvare de fundamentale prinsippene i Geneve-avtalene av 1954 og 1962

- å gjøre Indo-Kina til et virkelig uavhengig og fredelig område i samsvar med de tre folkenes mål og våre interesser for fred i Sørøst-Asia og ellers i verden.

De kambodsjanske, laotiske og sør-vietnamesiske partene står fast ved at det de kjemper for, er uavhengighet, fred, nøytralitet, forbud mot fremmede tropper på egen jord, ingen deltagelse i noen militærallianse, forbud mot at noen fremmed makt som har til hensikt å utnytte noen av partenes territorier til aggresjon mot tredjeland, får anledning til det. Dette er målsettinga til folkene i Kambodsja, Laos og Sør-Vietnam, ei målsetting som er i samsvar med grunnprinsippene i Geneve-avtalene av 1954 og 1962 og med den generelle situasjonen i denne delen av verden. Folket i DRV respekterer fullt ut disse rettmessige målene og støtter uten reservasjoner kampen for dem.

Konferansen vier den nåværende situasjonen i Kambodsja spesiell oppmerksomhet. Den uttrykker sin resolute støtte til den heltemodige kampen som Khmer-folket fører. Khmer-folket har reist seg med våpen i hånd over hele landet etter oppfordring fra Kambodsjas sanne statsoverhode, Samdech Norodom Sihanouk. Bak kampen ligger den faste beslutning å styrte Lon Nol/Sirik Matak-klikken og hindre USA-imperialistenes planer om angrep.

Konferansen uttrykker sin fulle støtte til statssjef Sihanouks fem-punkts proklamasjon av 23. mars 1970. Den fordømmer på det sterkeste masse-massakrene mot forsvarslose sivilister, mot kambodsjanere, vietnamesere og kinesere, massakre som var satt i gang av den fascistiske og rasistiske Lon Nol/Sirik Matak-klikken som »dekke» for USA-imperialistenes aggressive intervensjon. Den fordømmer sterkt alle forsøk fra USA, dets agenter og andre asiatiske reaksjonære på å misbruke FN eller noen annen organisasjon eller internasjonal konferanse i den hensikt å rettferdiggjøre den ulovlige makten Lon Nol/Sirik Matak-klikken har tilrevet seg gjennom statskupp. Den fordømmer USA's forsøk på å blande seg i Kambodsjas indre anliggender.

Den er hellig overbevist om at Khmer-folkets kamp for et uavhengig og fredelig og nøytralt Kambodsja vil bli kronet med hell.

Konferansen uttrykker sin resolute støtte til den tapre og heltmodige kampen det laotiske folket fører mot USA-imperialismen og dens lakeier. Den lover full støtte til Laos' patriotiske fronts erklæring av 6. mars 1970. USA-imperialistene må stanse sin angrepskrig: slutte med å bombe Laos, trekke alle tropper såvel amerikanske som thailandske satellitt-tropper, ut av landet og la Laos' folk få styre landet sitt sjøl.

Konferansen uttrykker sin faste støtte til den tapre og heltmodige kampen Vietnams folk fører mot USA-imperialistene og deres lakeiers angrep og støtter fullt ut den ti-punkts fredsløsning FNL og PRR går inn for. USA-imperialistene må straks trekke alle tropper helt og betingelsesløst ut av Sør-Vietnam og la det vietnamesiske folket sjøl bestemme i sitt eget land uten utenlandsk innblanding.

Stilt overfor USA's forræderiske planer om å gjennomføre »Nixon-doktrinen»: Å få asiater til å kjempe mot asiater, så splid og provosere fram sjåvinistisk hat mellom folkene i Kambodsja, Laos og Vietnam, appellerer konferansen til de tre folk om å skjerpe sin årvåkenhet, styrke sin solidaritet og intensivere kampen mot den felles fiende, USA-imperialismen og dens lakeier i de tre land, inntil vi har vunnet en fullstendig seier.

Ut fra prinsippet om at frigjoringa og forsvaret av hvert enkelt land hviler på de enkelte folk, lover de impliserte parter å gjøre alt de kan for å gi hverandre gjensidig støtte etter de enkelte parters ønsker på basis av gjensidig respekt.

Partene hevder sin beslutning om å opprettholde og utvikle det broderlige vennskap og det gode naboforhold mellom de tre landene, med sikte på gjensidig støtte i kampen mot den felles fiende og varig framtidig samarbeid i oppbygginga av hvert enkelt land i samsvar med dets egne ønsker. Når det gjelder forholdet mellom de tre landene, er partene besluttet på å stå ved de fem prinsippene for fredelig sameksistens; gjensidig respekt for det enkelte lands suverenitet og integritet, ingen forsøk på angrep, gjensidig respekt for hvert lands interne politikk, likhet og gjensidig støtte, fredelig sameksistens.

Partene respekterer de fundamentale prinsippene i Geneveavtalen av 1954 om Indo-Kina, anerkjenner og lover å respektere Kambodsjas territoriale integritet innenfor dets nåværende grenser og respekterer Geneve-avtalen av 1962 om Laos. Partene forsikrer at alle vansker som oppstår i relasjonene mellom de tre landene kan løses gjennom forhandlinger på grunnlag av gjensidig respekt, forståelse og hjelp.

Partene er enige om at det skal holdes møter mellom lederne på topp-planet eller mellom kompetente representanter når dette er nødvendig for å utveksle syn på problemer av felles interesse.

De indo-kinesiske folkenes toppkonferanse uttrykker sin store og dype takknemlighet for den verdifulle støtte og sympati fra verdens folk. Konferansen oppfordrer folk og regjering i sosialistiske og i freds- og rettferdselskende land og det amerikanske folk til sterkt å fordømme USA-imperialistenes angrep og innblanding, til å forlange slutt på disse handlingene og til å gi økt støtte til den kampen de tre indo-kinesiske folkene nå fører – helt til de vinner endelig seier.

Konferansen vil uttrykke sin fulle støtte til verdens folks kamp for fred, uavhengighet og frihet, og støtter det kinesiske folkets kamp for å gjenvinne Taiwan, en uatskillelig del av Folkets Kina, og støtter det koreanske folkets kamp mot USA-imperialistenes aggresjon – for å frigjøre Sør og gjenforene landet. Konferansen støtter det arabiske folkets kamp mot de israelske angriperne som står i USA-imperialismens tjeneste – for deres fundamentale rettigheter og den støtter det amerikanske folkets kamp mot angrepskrigen og mot rasediskriminering – for fred og rettferd og for det amerikanske folkets virkelige interesser.

Konferansen anser dagens situasjon for mer fordelaktig enn noensinne for Indo-Kinas folk i deres kamp mot USA's aggresjon og for nasjonal frigjoring. Aldri før har imperialistisk aggresjon blitt møtt med så mange tilbakeslag og vansker og blitt så svekket og isolert som i dag. De indo-kinesiske folkene kjemper for en rettferdig sak, har en riktig strategi og en urokkelig besluttomhet og de har smidd en grunnfast solidaritet. Dessuten besitter de som aldri før betraktelig styrke og nyter sterk sympati og støtte fra folkene i verden.

Konferansen uttrykker sin faste overbevisning om at de tre indo-kinesiske folkene, i kraft av sine seire vil gjøre maksimal bruk av sin offensive stilling og uten et øyeblikks avslapping fortsette å forsterke kampen på alle fronter inntil den endelige seieren er vunnet.

SOLIDARITETSKOMITEEN FOR VIETNAM

Siden Solidaritetskomiteen for Vietnam blei oppretta i 1965, har den alltid stilt seg i spissen for solidaritetsarbeidet for Vietnams folk i Norge. Solkom. har i løpet av de 5 åra utvikla seg fra å være en diffus tverrpolitisk organisasjon til å bli begynnelsen til en slagkraftig anti-imperialistisk enhetsfrontsorganisasjon. Dette hadde sjølsagt sammenheng med det som skjedde i Vietnam og det øvrige av Indo-Kina. Det var de enkelte aktive medlemmene som etterhvert blei klar over at USA-imperialismen var fienden både for folket i Vietnam og Norge, og at den måtte bekjempes på alle plan: især i Vietnam hvor den står svakest, men også i Norge hvor den er en trusel mot folket.

Stadig fler innser at solidariteten med og kampen for Vietnams folk må føres på et anti-imperialistisk grunnlag. Dette viser seg i den stadig økende tilsluttinga og det økte salget av For Vietnam. Klarest manifesterte det seg i november 1970 da 17 organisasjoner med Solkom/FNL-gruppene i Oslo som initiativtakere arrangerte en kraftig anti-imperialistisk demonstrasjon mot den økte bombinga av Nord-Vietnam (DRV). Nedenfor følger Solkoms politiske program og vedtekter som blei vedtatt på landsmøtet i juni 70.

Politisk program

I. MÅLSETTING

1. Kampen som det vietnamesiske folket fører mot USA-imperialismen for sosial og nasjonal frigjøring, er utgangspunktet for Solkom/FNL-gruppens arbeid.

Solkom er en anti-imperialistisk enhetsfrontsorganisasjon som vil arbeide for aktiv norsk solidaritet med og støtte til Sør-Vietnams Nasjonale Frigjøringsfront, Den Provisoriske Revolusjonære Regjering i Sør-Vietnam, Den Demokratiske Republikken Vietnam og alle patriotiske krefter i Vietnam.

Solkom støtter også andre nasjonale frigjøringsbevegelser som kjemper mot

USA-imperialismen og dens medhjelpere. Vi støtter Laos Patriotiske Front og Kambodsjas Nasjonale Enhetsfront. Vi støtter enhetsfronten mellom de tre indokinesiske folkene og ser den som et viktig bidrag til den felles kamp som de tre folkene fører mot den samme fienden, den krigerske og brutale amerikanske imperialismen.

Vi støtter også de patriotiske og anti-imperialistiske kreftene og framvoksende frigjøringsfrontene i Thailand, Burma, «Malaysia», Indonesia, Filippinene, India, Sør-Korea og andre land i Sørøst-Asia, som er underlagt USA-imperialismens overherredømme og utplyndring.

Vi støtter ethvert folks rett til nasjonal uavhengighet og rett til å bestemme over sitt lands framtidige skjebne uten noen som helst form for innblanding fra imperialistiske stater.

Vi støtter ikke bare andre folks kamp mot USA-imperialismen, men vil også bekjempe USA-imperialismen i alle dens former i vårt eget land, slik den gjennom militæralliansen NATO øker sin økonomiske innflytelse i Norge, ved oppkjøp av norske arbeidsplasser og annen økonomisk infiltrasjon, gjennom økt militæropprustning, hemmelige og halvlegale «beredsskapslover», pro-amerikansk-propaganda osv.

Solkom støtter det arbeid Kampanjen Norge ut av NATO driver, og arbeidet til andre organisasjoner i det monn de arbeider for krav og målsettinger som Solkom går inn for, og vil i slike tilfeller samarbeide etter evne i konkrete spørsmål under fullstendig frihet til kritikk og uten å oppgi vårt politiske og organisatoriske grunnlag.

2. Solkom har sine fire hovedparoler;

1. USA ut av Vietnam.

2. Støtt Vietnams folk på dets egne vilkår.

3. Bekjemp USA-imperialismen.

4. NATO ut av Norge.

disse fire parolene uttrykker Solkoms politiske målsetting og danner derfor grunnlaget for frontens aktive tilslutning. Det er derfor Solkoms oppgave å få det norske folk til å forstå, støtte og utvikle kampen for disse parolene. I dette arbeidet vender Solkom/FNL-gruppene seg direkte til det norske folket, for dette er den beste måten å utvikle solidaritetsarbeidet for Vietnams folk.

II. PAROLENE

1. USA ut av Vietnam.

Med utgangspunkt i enigheten om vårt program, søker vi gjennom studier, diskusjon og kameratslig kritikk å vinne enhet om de spørsmål vi møter i vårt arbeid.

Vietnams folk har i løpet av hele sin historie kjempet mot utenlandske angripere for nasjonal uavhengighet. Allerede under kampen mot de franske kolonialistene, begynte USA å blande seg inn i Vietnams indre anliggender. Men sjøl om USA-imperialistene finansierte 80 % av franskmennenes krig på slutten, greidde Vietnams folk under ledelse av Ho Chi Minh å beseire kolonialisten. I den fred som ble sluttet i Geneve 1954 ble Vietnams rett til nasjonal sjølstendighet erkjent. Men USA-imperialismen var kommet for å bli og i sør installerte de en marionette-regjering grunnlagt på amerikansk våpenmakt og pengestøtte. Siden da har USA-imperialismen vært det vietnamesiske folkets største fiende og ført en barbarisk angrepskrig mot folket i sør og nord.

USA's regjering sier seg å ville ha »fred», »forhandle uten vilkår» osv. Men slik snakk fra amerikansk hold er bare ment til å dekke over USA's virkelige aggresjon og ta brodden fra motstandsbevegelsen i hele verden, ikke minst i USA sjøl.

Men angripere har ingen rett til å snakke om fred, før de sjøl innstiller sin aggresjon mot et annet folk. Den eneste måten å skape fred i Vietnam på er derfor at USA trekker alle sine styrker og allierte ut av Vietnam øyeblikkelig, fullstendig og uten vilkår.

2. Støtt Vietnams folk på dets egne vilkår.

Det vietnamesiske folkets frigjøring må være dets eget verk. Bare det vietnamesiske folket har rett til å ta hånd om sine egne indre anliggender.

Folket i Vietnam har reist seg og kjemper i dag en langvarig kamp mot USA-imperialismen og Saigon-juntaen. Siden 1960 har folket i Sør-Vietnam vært ledet av Sør-Vietnams Nasjonale Frigjøringsfront (FNL) – nasjonal enhetsfront som består av forskjellige politiske og religiøse partier og organsisasjoner, og som i alt representerer flere millioner mennesker. FNL's mål er å drive USA ut av Vietnam og bygge opp et nøytralt, fredelig og demokratisk Sør-Vietnam og legge grunnen for en fredelig gjenforening av hele landet. Siden juni 1969 har nye patriotiske lag blitt trukket med i kampen, særlig i byene. Sammen med FNL har de opprettet den Provisoriske Revolusjonære Regjering (PRR), det sørvietnamesiske folkets rettmessige representant.

Under ledelse av FNL og PRR i sør og regjeringa og Vietnams Arbeiderparti i DRV i nord har Vietnams folk vunnet store og avgjørende seire i folkekrigen mot imperialismen. Minst 4/5 av landet i sør er frigjort og det er opprettet revolusjonære folkemaktsorganer overalt i de frigjorte områdene og i nesten alle

større byer. I de frigjorte delene av landet har folket makta, og her gjennomføres det sosiale reformer og et utstrakt demokrati. Her er de allmenne levevilkåra for folket hele tiden forbedring: jordreformer, utvikling av helse- og skolevesen er noen eksempler på at Vietnams folk kan løse sitt lands indre anliggender uten USA-imperialismens innblanding. Det er ugjendrivelig bevis på at når folket forener seg, stoler på egne krefter og gjennomfører en langvarig folkekrig, vil USA-imperialismen og dens lakeier i Saigon lide nye tap og til slutt bli drevet ut.

Solkom ser det i dag derfor som en sak av største viktighet å utvikle brei politisk, moralsk og materiell støtte til Vietnams folk. Bare vietnameserne sjøl kan avgjøre sin frigjørings sak, på samme måte som bare vi kan bestemme hvordan den anti-imperialistiske kampen skal føres ut fra de konkrete forholdene i Norge. Vi setter derfor ingen betingelser til den materielle støtten vi gir Vietnams folk. Materiell støtte gir vi FNL gjennom FRIGJØRINGSFONDET FOR VIETNAM pg. 20 50 32, og alle innsamlede beløp står til vietnamesernes frie rådvelde. I det materielle hjelpearbeidet for Vietnams folk legger vi vekt på det politiske standpunkt til Vietnam-krigen og går imot alle slags »humanitære» innsamlinger som setter vilkår for hvordan FNL skal bruke hjelpen. Samtidig går vi imot alle innsamlinger som går på at også Saigon-juntaen får materiell og annen støtte. Bare å støtte Vietnams folk på deres egne vilkår er å yte hel og full støtte til det vietnamesiske folk.

3. Bekjemp USA-imperialismen.

USA-regjeringens krig mot det vietnamesiske folket er ingen tilfeldighet eller »feilgrep». Siden den annen verdenskrig har USA intervenert militært bl.a. i Guatemala, Cuba, Domingo-republikken, Kongo, Libanon, Korea, Laos, Kambo-dsja, . . . osv. Disse åpne innblandingene har skjedd for å forsvare de amerikanske stormonopolenes økonomiske makt og USA's militære og politiske hegemoni i verden. I dag har de amerikanske monopolene kontroll over 60 % av jordas ressurser og har i hele verden stasjonert nærmere 1 1/2 mill. mann under våpen og har i alt 3000 baser og militære installasjoner.

USA's angrepskrig i Vietnam er et forsøk på å opprettholde dette herrevelde, samtidig som USA-imperialistene er i ferd med å forberede en storkrig med land som har frigjort seg fra imperialismens åk, i første rekke Kina og Korea. På samme tid er større forberedelser i gang for å utvide krigen i Indo-Kina til å gjelde andre land i Sørøst-Asia.

USA-imperialismen er i dag den største truselen mot verdensfreden og den argeste fienden til verdens folk. Men også lederne i Sovjetunionen har i de siste åra gjort seg skyldig i forbrytelser og svik som ikke har tjent det vietnamesiske folkets sak. Forsendelser av strategiske mineraler til den amerikanske krigsindustrien, planene om »kollektiv sikkerhet i Asia» med imperialister og andre reaksjonære, det er alt nærere samarbeid med flere folkefiendtlige og pro-amerikanske regimer i Asia, den lunkne støtten til de framvoksende frigjøringsbeve-gelsene i Sørøst-Asia, den felles innringinga med USA mot Kina osv. er noen

eksempler på samarbeidspolitikken som Sovjet-lederne fører med USA-imperialismen.

Men Sovjet-lederne fører ikke bare samarbeidspolitik, de er også sjøl imperialistiske, de er sosialimperialister: sosialister i ord, imperialister i handling. Invasjonen i Tsjekkoslovakia og jakten på profitable markeder i en del asiatiske og latinamerikanske land viser dette.

Mens sosialimperialismen ennå er forholdsvis av nyere dato og ennå er mindre utbredt, er USA-imperialismen en fare for alle verdens folk. USA-imperialismen påfører ikke bare andre land krig og nød, men påtvinger også det amerikanske folket – og ikke minst afro-amerikanere – voldige byrder og forsakelser.

USA-imperialismens utsugings- og ekspansjonspolitik vedrører også Norge og det norske folket. Den norske regjeringa har aldri ytret seg mot USA's aggresjonspolitik, men har i stedet vært en trofast alliert. Dette henger nøye sammen med at den norske monopolkapitalen er integrert i, og en del av, den internasjonale monopolkapitalismen, som USA-imperialismen er den førende eksponent for.

I Sørøst-Asia tjener den norske monopolkapitalen på krigen. Antallet norske investeringer i området øker, ett eksempel er Jotun maling som sørger for maling til USA's »strategiske anlegg» i Thailand. På denne måten blir det mulig for imperialistene og monopolkapitalistene å økonomisk utbytte den billige arbeidskrafta som det arbeidende folket i de undertrykte landa utgjør. Dermed kan monopolkapitalistene flytte sine fabrikker til land der arbeidskrafta er billigere og profitten større. Resultatet er nedleggelse av bedrifter og arbeidsløshet i vårt eget land. Således er Vietnams kamp mot USA-imperialismen også en støtte til de norske arbeidernes kamp for sine interesser.

USA-imperialistene forsøker å beherske og utsuge hele verdens folk. Deres krig mot Vietnams folk er en trusel mot alle folks frihet og selvstendighet. Derfor gjelder Vietnams kamp også oss og vår kamp. Det er i dag Vietnams folk som står fremst i frontlinjene i den verdensomspennende kampen mot USA-imperialismen, og det vietnamesiske og indo-kinesiske folkets seire er i dag en veldig inspirasjon for anti-imperialister og revolusjonære folk verden over.

4. NATO ut av Norge.

Norges NATO-medlemskap er i dag den sikreste garanti for at den norske regjeringa fører en reaksjonær pro-amerikansk utenrikspolitik. NATO er i dag det største hinderet for norsk anerkjennelse av DRV og PRR. Medlemskapet bidrar i stedet til å legalisere de norske myndighetenes forbindelser med den forbryterske Saigon-juntaen og tillater løgn-»informasjon» for Saigon-juntaen i Norge og amerikansk krigspropaganda på norske kinoer. Videre forplikter NATO-medlemskapet til norsk krigsforskning for Pentagon, norske våpenleveranser til USA, krigsøvelser med amerikanske soldater fra Vietnam på norsk jord, osv.

Det er derfor en nær sammenheng mellom de fire parolene, og en naturlig del av vår kamp mot USA-imperialismen til støtte for Vietnams folk her i Norge å kreve NATO ut av Norge.

III. ENHETSFRONTEN

I dag består Solkom/FNL-gruppene av folk fra flere organisasjoner og et større antall som er uavhengige.

Det innebærer ikke bare fordeler for det utadrettede arbeidet at Solkom er organisert som en sammenslutning av enkeltpersoner, det betyr også at det individuelle medlemskapet gir alle aktivister den demokratiske retten til å ta del i alt arbeid og være med på de politiske beslutningene. Samtidig er også denne organisasjonsformen den beste garanti for at organisasjonen ikke skal bli en kateball eller et redskap for de politiske partiene.

Solkom/FNL-gruppenes organisasjonsform er enhetsfrontens. Enhetsfronten nøyer seg med å ta opp en eller flere sammenhengende saker som er av livsviktig betydning for det breie lag av folket. Fronten er derfor et langvarig eller kortvarig kamppellesskap, og kampen må skje på de vilkår som frontens deltakere stiller. For noen kan det være et spørsmål om det meste de kan gå med på, for andre kan det dreie seg om et minstekrav.

Det enhetsfronten må foreta seg, må alltid tjene folkets interesser. Enhetsfronten er åpen for alle som vil støtte opp om arbeidet eller ta del i kampen – uansett syn på andre saker. Enhetsfrontens forutsetning er at den har brei støtte og at den sjøl gjennom politisk kamp organiserer denne støtten.

Den politiske linja utvikles og beskyttes gjennom at de som arbeider i og støtter opp om fronten på demokratisk vis, har kontroll med den. Gjennom intern debatt og meningsytring løses ulike motsetninger, slik at en under hele kamppellesskapet stadig kommer fram til et nytt og forsterket enhetsgrunnlag, og gjennom de stadig pågående diskusjonene vinner alle frontens deltakere økt politisk bevissthet. Fronten tar utgangspunkt i deltakernes ønsker og folkets behov og den utvikler seg sjølsagt ikke upåvirket av de organisasjonene som støtter den. Fronten må stadig sammenfatte de progressive tendensene som oppstår, og dette tjene igjen til å heve den allmenne bevisstheten innenfor fronten og blant dens sympatisører.

At enhetsfronten – kontrollert av sine egne tilhengere – er uavhengig av politiske partier og organisasjoner, betyr ikke at det er et isolert forhold mellom fronten og andre organisasjoner. Fronten påvirkes av disse på den måten at tilhengerne også tar stilling til hva som legges fram utafor fronten og lar dette komme til uttrykk gjennom den linja som blir vedtatt for frontens arbeid. På den andre sida kommer frontens propaganda og agitasjon ut til partier og organisasjoner gjennom de som deltar i frontens arbeid og samtidig er medlem av et politisk parti eller organisasjon. Enhetsfronten dannes ikke gjennom tverrpolitiske sammenslutninger utgått fra toppplanet i partier og organisasjoner. I slike sammenslutninger kan den politiske linja aldri bli annet enn et minste felles multiplum av hva topledere sjøl står for. En slik organisering skaper ingen enhetsfront.

På grunn av sine politiske begrensninger kommer den plattform som en slik »tverrpolitisk» ledelse utarbeider, knapt nok til å engasjere medlemmene av de grupper som denne ledelsen sjøl sier seg å representere, – og langt mindre majoriteten av de progressive aktivistene. En slik organisasjon er udemokratisk

og kommer bare til å bestå av en byråkratisk ledelse som mer vil gruble over partipolitiske utspill enn å drive et langvarig opplysningsarbeid ute blant folket.

Enhetsfronten kan omfatte organisasjoner og partier, men aldri før det er full oppslutning innenfor disse organisasjonene om enhetsfrontens paroler og målsetting, og det må alltid være frontens aktivister som bestemmer kursen. Enhetsfrontens slagkraft må aldri lammes ved organisasjoners tilslutning, men tilslutninga fra disse må komme på et tidspunkt da dette er et nødvendig tilskudd til kampen og arbeidet.

IV. VEDTEKTER FOR SOLIDARITETSKOMITEEN FOR VIET-NAM

1. Tilslutning.

Bare enkeltpersoner kan være medlemmer. Medlemmene må støtte Solidaritetskomiteens program og kan delta aktivt i virksomheten. Medlemmer og grupper som ikke oppfyller dette krav kan ikke være tilsluttet organisasjonen.

Medlemmene betaler til landsstyret den kontingent som fastsettes av landsmøtet, etter de retningslinjer landsmøtet legger opp. Lokale fagforeninger og bedriftsklubber kan organisatorisk tilknyttes Solidaritetskomiteen. Tilslutninga gir fagorganisasjonen rett til å delta i den demokratiske diskusjonen i Solkom på lik linje med FNL-gruppene og kontaktene, sende observatør med talerett til landsmøtet. Observatøren har ikke stemmerett. Nærmere retningslinjer for tilslutninga har landsstyret fullmakt til å utarbeide.

2. Organisasjon.

Organisasjonen bygger på enkeltmedlemmer organisert i FNL-grupper på arbeidsplasser, skoler og bostedsområder. En FNL-gruppe må ha et valgt styre på minst 3 personer. I områder som kommunikasjonsmessig hører sammen, kan de lokale gruppene samordne sitt arbeid gjennom distriktsorganisasjoner.

Den enkelte distriktsorganisasjon bør minst to ganger i halvåret avholde allmannamøter for lokalgrupper i distriktet. Allmannamøtet bestemmer den politiske og organisatoriske linje, innfor de rammer som gis av landsmøtet.

3. Landsmøtet.

Landsmøtet er lokalgruppenes høyeste myndighet. Landsmøtet holdes hvert år eller oftere. Landsmøtet velger landsstyre og diskuterer den politiske linja for neste periode. Det vedtar eller forkaster landsstyrets regnskap og beretning. Landsstyret er bundet av landsmøtets vedtak. Ingen lokalgruppe kan føre ei politisk linje som er i strid med den målsetting som er vedtatt på landsmøtet. Landsmøtet innkalles med 2 – to – måneders varsel. Innkomne forslag til vedtak og uttalelser skal sendes lokalgruppene innen 14 dager før landsmøtet. Dersom mer enn en tredjedel av lokalgruppene krever det, skal ekstraordinært landsmøte innkalles. Representasjon til landsmøtet følger disse regler:

Grupper utenfor Oslo kan sende en representant dersom de har 10 medlemmer, og videre en for hvert 20. medlem. Grupper i Oslo kan sende en representant dersom de har 15 medlemmer og videre en representant for hvert 20. medlem. Grupper som ikke fyller disse krav, kan sende en observatør med tale- og forslagsrett. Ordninga med observatører gjelder bare grupper som ikke har representant.

Utgitt av Solidaritetskomiteen for Vietnam:
Boks 558, Sentrum
Oslo 1

Trykt i offset hos A/S Duplotype

